KÁRPÁTIKON

A KÁRPÁTALJAI MAGYAR GÖRÖGKATOLIKUSOK LAPJA • 2024/ŐSZ

SZENTÉV 2025

FALUJÁRÓ A NAGYBORZSOVAI GÖRÖGKATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉGBEN

MACAPULA TÓDOR PÜSPÖK

SZENT SIMEON ÉS ANNA PROGRAM

A SZENT PANTELEIMON KARITÁSZ
KÁRPÁTALJAI MAGYAR GÖRÖGKATOLIKUS JÓTÉKONYSÁGI SZERVEZET
TÁMOGATÓKAT KERES RÁSZORULÓ IDŐS EGYEDÜLÁLLÓ SZEMÉLYEK SZÁMÁRA

Támogatónak bárki jelentkezhet, aki vállalja, hogy évi 66 000 ft. összegű támogatással segít egy rászoruló kárpátaljai idős egyedülállót.
A Szent Panteleimon Karitász egy adatbázist állított fel a rászoruló személyek legfontosabb adatairól. Az adatbázisban szereplő adatok alapján a támogató dönti el, kinek szeretne segíteni.
A támogatónak lehetősége van készpénzben vagy banki átutalás formájában eljuttatni a támogatást egy összegben vagy akár két részletben. A Karitász ezt az összeget eljuttatja a kiválasztott személyhez, aki egy átvételi elismervény aláírásával és évi két levél megírásával tanúsítja, hogy átvette a támogatást.
Támogatónak jelentkezni a következő e-mail címen lehet: **szentsimeonesanna2022@gmail.com**

Fontosabb GISZ programok 2024/25

2024. november 23. Hittanverseny, Nagybégany

2024. november 29-december 1.
Karácsonyi Lelkigyakorlat

2025. március 21-23. Nagyböjti Lelkigyakorlat

2025. április 26.
Szent György napi sportnap (Péterfalva)

2025. június 30-2. Tinik/ Megmaradni találkozó

2025. július 7-10. Kis Megmaradni találkozó

Macapula Tódor a Munkácsi Egyházmegye új megyéspüspöke

Teodor Macapula IVE (ukránul: Теодор Мацапула, szül. Andrij Macapula). 1981. augusztus 21-én született Ukrajnában, az Ivano-Frankivszk megyei Kriloszban. 2000-ben tanárképzést kezdett a Kárpátmelléki Vaszil Sztefanik Nemzeti Egyetemen.
2001-ben belépett az ivano-frankivszki szemináriumba, majd a Megtestesült Ige Intézete (Instituto del Verbo Encarnado, IVE) misszionáriusainak noviciátusába.

2002-2008. között Segniben (Olaszország) tanult a San Vitaliano-szemináriumban és a Szent Brúnó Felsőfokú Tanulmányok Központjában. Ukrán anyanyelve mellett oroszul, olaszul, spanyolul, lengyelül és angolul beszél. Szerzetesi nevét – Teodor – 2002-ben, első fogadalmakor kapta, boldog Romzsa Tódor vértanú püspök után. 2007-ben tett örökfogadalmat. 2008. február 10-én szentelte pappá Volodimir Vijtisin ivano-frankivszki görögkatolikus püspök. A szibériai és távol-keleti görögkatolikusok körében végzett misszós munkát. 2013-ban Kárpátalján szolgált, majd 2019-ig a Megtestesült Ige Intézete ukrajnai tartományfőnöke volt.

2017-től a Munkácsi görögkatolikus egyházmegye szerzetesi ügyekért felelős helynökeként szolgált. 2018-ban bölcsészdiplomát szerzett a Kárpátmelléki Vaszil Sztefanik Nemzeti Egyetem, 2022-ben pedig pasztorális teológiai licenciátust a lemergi Ukrán Katolikus Egyetemen. 2024. május 8-án Ferenc pápa munkácsi görögkatolikus püspökké nevezte ki. 2024. július 16-án szentelte püspökké az ungvári Szent Kereszt felmagasztalása-székesegyházban Volodimir Vijtisin ivano-frankivszki görögkatolikus érsek, Jonás Jozef Maxim eperjesi görögkatolikus érsek és Luscsak Nílús munkácsi görögkatolikus segédpüspök segédletével, Kocsis Fülöp hajdúdorogi érsek-metropolita, dr. Orosz Atanáz miskolci és Szocska A. Ábel nyíregyházi megyéspüspökök jelenlétében.

SZENTELÉSI SZERTARTÁS

Kocsis Fülöp érsek-metropolita köszönti az új szentelt püspököt
„Nem csak sorsunk, de közös liturgikus hagyományaink is összekötnek Veletek. Ez a mi erőnk, a mi nyelvünk, a mi kibontakozásunk. Mi így szeretjük Istent, így szeretjük az Egyházat, ezen keresztül tudunk fejlődni a hitben, Isten és egymás iránti szeretetben.” (részlet)

Az új főpásztor anyanyelvükön köszöntötte a Mukácsi Egyházmegye magyar ajkú híveit:
„Őszintén köszöntöm a magyar nyelvű híveket. Az Úr azt akarja, hogy egyesüljünk az imádságban, a munkában és az apostoli buzgóságban. Őszintén köszönöm mindnyájatoknak, papoknak és híveknek, és várom együttműködésünket. Az Úristen áldjon meg gazdagon benneteket és minden családotokat.”

FERENC PÁPA KIHIRDETTE A 2025-ÖS SZENTÉVI BULLÁJÁT

A katolikus egyház által 2025-re meghirdetett szent év idén december 24-én veszi kezdetét a Szent Péter-bazilika szent kapujának megnyitásával, és 2026. január 6-ig tart - jelentette be Ferenc pápa a szent évre vonatkozó bulla közzétételével csütörtökön. A szent év a hagyomány szerint a római bazilikák úgynevezett szent kapuinak megnyitásával kezdődik.

Azokról a bejárati ajtókról van szó, amelyeket két szent év között befalaznak vagy zárva tartanak, és kizárólag a szent év elején a mindenkori pápa töri át őket egy kalapáccsal, vagy tárja ki őket. A bazilikák szent kapuin haladnak át a szent évben Rómába érkező zarándokok.

A 2025-re meghirdetett szent év a Szent Péter-bazilika szent kapujának megnyitásával kezdődik idén december 24-én.

A következő a lateráni Szent János-bazilika szent kapujának megnyitása lesz december 29-én. 2025. január elsején a pápa a szintén római Santa Maria Maggiore-bazilika szent kapuját nyitja meg, végül január 5-én az egykori városfalakon kívüli Szent Pál-bazilikáét. Az utóbbi három bazilika szent kapuját 2025. december 28-án zárják le ismét, a Szent Péter-bazilikáét pedig 2026 vízkeresztjén, vagyis január 6-án, az tesz végleg pontot erre a szent évre. A pápa döntése szerint a szent évet megnyitó ünnepélyes misét a világ Román kívüli egyházmegyéiben idén december 29-én celebrálják, a zárószertartást pedig jövő december 28-án. Ferenc pápa a csütörtökön közzétett, Spes non confundit (A remény nem okoz csalódást) kezdetű, latin nyelvű bullával hozta nyilvánosságra a 2025-ös szent év kezdeti és zárási dátumát, valamint megjelölte az egyházi év kiemelt témáit.

A pápai dokumentumot szokás szerint a szent év előtti május 9-én, az Úr mennybemenetele ünnepe alkalmából tették közzé. A Szent Péter-bazilika előcsarnokában, a még zárva tartó szent kapunál olvastak fel részleteket a pápai bullából a római bazilikák, a kúria és az öt kontinens egyházmegyéi képviseletének jelenlétében. Ferenc pápa és az egyház mintegy kétszáz tagja hallgatta a bulla felolvasását. A dokumentum szerint a szent év központi üzenete a remény lesz, amelynek jeleit a mai emberiségnek a most megélt korban, a mostani világban kell felfedeznie nem engedve, hogy a rossz és az erőszak győzedelmeskedjen.

A remény legfontosabb elemeként Ferenc pápa a békét nevezte meg, melyet „ismételten a háború tragédiája süllyesztett el". Az egyházfő a nemzetközi közösség elkötelezettségét szorgalmazta annak érdekében, hogy „bátorsággal és kreativitással" teret biztosítson a tárgyalásoknak a tartós béke érdekében. Úgy vélte, a világ nem hajlandó emlékezni a múlt tragédiáira. „Túlzás arról álmodni, hogy a fegyverek elhallgassanak?" – kérdezte.

Ferenc pápa kezdeményezte, hogy a fegyvergyártásra költött forrásokból hozzanak létre nemzetközi alapot az éhezés leküzdésére. A reményteli jövő pilléreként nevezte meg a gyermekáldás iránti vágyat, arra szólítva fel az államokat, támogassák a fiatalokat az élet átadásában. „Ez ad jövőt minden társadalomnak" – áll a pápai bullában.

Az egyházfő reményt szorgalmazott a hátrányos helyzetű embertársaink számára: megemlítette a szabadságuktól megfosztott rabokat, akik az elzárás mellett „nap mint nap tapasztalják az őket körülvevő érzelmi ürességet, a rájuk kiszabott korlátozásokat, és nem ritkán, az irántuk való tisztelet hiányát". Azt javasolta, hogy a szent évben a kormányok gyakoroljanak amnesztiát vagy büntetéscsökkentést, segítsék elő a közösségi visszailleszkedést, „segítsenek ezeknek az embereknek visszanyerni az önmagukba és a társadalomba vetett reményt". A pápa a bullában bejelentette, hogy a bazilikák mellett egy szent kaput egy börtönben is meg fog nyitni.

Reményt sürgetett a betegeknek, akár otthon, akár kórházban tartózkodnak. Reményt kért a fiatalok számára, akik „sajnos, gyakran látják összeomlani álmaikat, nem szabad csalódást okoznunk nekik, az ő lelkesedésükre épül a jövő". Reményről írt a migránsok esetében is: „a befogadást, amely tárt karokat jelent mindenki előtt méltósága tiszteletben tartásával, a felelősség kísérje úgy, hogy senkitől se legyen megtagadva egy jobb jövő építésének joga". Ezen kívül a pápa, azok számára, akik háború, erőszak, diszkrimináció elől menekülnek, biztonságot, oktatást szorgalmazott, valamint belépést a munka világába. Úgy vélte, reményt érdemelnek az idősek is, akik gyakran tapasztalják meg a magányt és az elhagyatottságot. Pedig az idősek élettapasztalata, tudása kincsnek számít a következő generációk számára – hangoztatta Ferenc pápa.

Reményt sürgetett a világban élő több milliárd szegény számára. Botrányosnak nevezte, hogy a hatalmas forrásokkal bíró világban, azokat nagy részben fegyverkezésre fordítják, miközben a népesség nagy része szegénységben él. Hozzátette, a szegényeket megemlítik a nemzetközi politikai és gazdasági viták során, de problémáik valójában mellékesek, a velük való foglalkozás üres kötelességgé, peremre szorult problémává zsugorodik.

„Ne feledjük, a szegények majdnem mindig áldozatok, nem bűnösök" – írta a bullában a pápa.

„A világnak reményre van szüksége, nagyon nagy szüksége van rá" – mondta a bulla bemutatását kísérő szertartáson.

Arra is emlékeztetett, hogy 2025-ben lesz a kereszténység történetében jelentős nikaiai zsinat ezerhétszázadik évfordulója.

Az egyház történetében az első szent évet VIII. Bonifác pápa hirdette meg 1300-ban. Később úgy határoztak, hogy minden huszonötödik évben ismétlik meg.

A szent év különleges kegyelmi és bűnbánati időt képvisel, amikor a hívek bizonyos feltételek mellett teljes búcsút nyerhetnek. 2000-ben II. János Pápa tartotta a szent évet, Ferenc pápa pedig már 2015-ben rendkívüli szent évet tartott. ***(forrás: internet)***

A TELJES BÚCSÚ ELNYERÉSÉNEK SZABÁLYAI A SZENTATYA ÁLTAL MEGHIRDETETT 2025-ÖS SZENTÉVBEN

„Most elérkezett egy új jubileum ideje, amelyben ismét szélesre tárjuk a Szent Kaput, hogy Isten szeretetének élő tapasztalatát nyújtsuk” (Spes non confundit, 6). A 2025-ös rendes jubileumot meghirdető bullájában a szentatya a jelen történelmi pillanatban, amikor „a múlt tragédiáira emlékezve az emberiség egy új és nehéz próbatételnek van kitéve, amelynek során sok népet elnyom az erőszak brutalitása” (Spes non confundit, 8), arra hív minden keresztényt, hogy a remény zarándokai legyenek.

Ezt az erényt újra fel kell fedezni az idők jeleiben, amelyek „magukban foglalják az Isten üdvözítő jelenlétére rászoruló emberi szív vágyakozását, amely vágyakozás a reménység jelévé változik” (Spes non confundit, 7), amely mindenekelőtt Isten kegyelméből és irgalmának teljességéből fakad.

Ferenc pápa már a 2015-ös, az irgalmasság rendkívüli szentévét meghirdető bullájában hangsúlyozta, mennyire „különös jelentőséget nyer” (Misericordiae vultus, 22) ebben az összefüggésben az irgalmasság, hiszen „Isten irgalmassága az Atyától nyert búcsúvá (indulgentia – a szerk.) válik, mely Krisztus jegyesének közvetítésével érkezik a bocsánatot nyert bűnöshöz, megszabadítja a bűn következményének minden maradványától” (uo.). Hasonlóképpen ma a szentatya kijelenti, hogy az irgalmasság ajándéka „lehetővé teszi számunkra, hogy felfedezzük, mennyire korlátlan Isten irgalma. Nem véletlen, hogy az ókorban az „irgalom” kifejezés felcserélhető volt a „bűnbocsánat” kifejezéssel, éppen azért, mert az Isten határtalan megbocsátásának teljességét hivatott kifejezni” (Spes non confundit, 23). A búcsú tehát jubileumi kegyelem.

A szentatya akarata szerint tehát a 2025-ös rendes szentév alkalmából is az „irgalmasság ítélőszéke”, amelynek feladata, hogy rendelkezzék mindenről, ami a teljes búcsú megadásával és alkalmazásával kapcsolatos, arra ösztönözze a hívek szívét, hogy ápolják és táplálják a kegyelmi ajándékként kapott bűnbocsánat iránti jámbor vágyat, amely minden szentév sajátja és sajátossága, és a következő előírásokat állapítja meg, hogy a hívek élhessenek „a jubileumi bűnbocsánat megszerzésére és hatékony gyakorlására vonatkozó rendelkezésekkel” (Spes non confundit, 23).

A 2025-ös rendes jubileumi év során minden más búcsú érvényes marad. Minden igaz bűnbánó hívő, aki a bűnre való hajlamot kizárva (vö. Enchiridion Indulgentiarum, IV. sz, Norm 20, 1. §) és a szeretet szellemétől indíttatva, a bűnbánat szentségével megtisztulva és szentáldozással megerősödve, a szentév során a szentatya szándékára imádkozik, az egyház kincséből teljes búcsút nyer, elnyeri bűnei elengedését és bocsánatát, amelyet a tisztítótűzben levő lelkek javára fordítható:

I. A szent zarándoklatok során

A hívek, a remény zarándokai, megkaphatják a szentatya által biztosított jubileumi búcsút, ha elzarándokolnak:

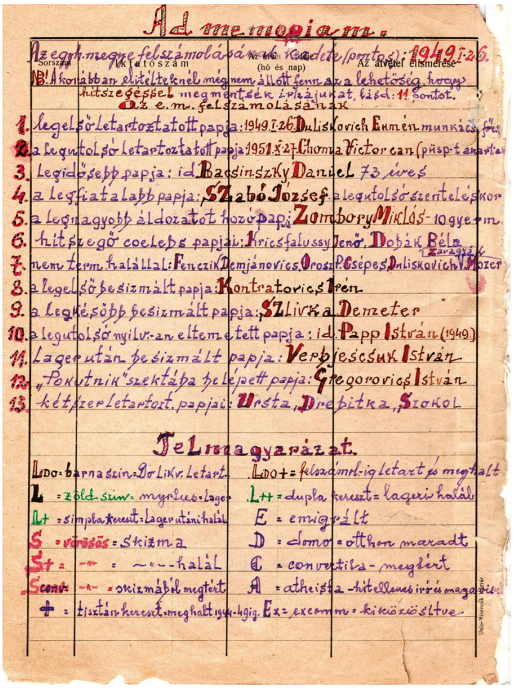
- a jubileumi év egyik szent helyére: ott áhítatosan részt vesznek a szentmisén (ha a liturgikus normák ezt lehetővé teszik, először jubileumi szentmisét vagy votívmisét lehet mondani), imádkozva a kiengesztelődésért, a bűnök bocsánatáért, a szeretet erényéért és a népek közötti harmóniáért; részt vesznek a keresztény beavatás szentségei vagy a betegek szentsége kiszolgáltatására szolgáló szentmisén; igeliturgián; zsolozsmán (olvasmányok, laudes, vesperás); keresztúti ájtatosságon; rózsafüzér ájtatosságon; akatiszt himnuszon; a bűnbánati szertartáson, amely a bűnbánók egyéni gyónásával végződik, a bűnbánati rítusban (II. formula) meghatározottak szerint;
- Rómában: a négy nagy pápai bazilika legalább egyikében: Szent Péter-bazilika a Vatikánban, Lateráni Keresztelő Szent János-főszékesegyház, Santa Maria Maggiore-bazilika, a falakon kívüli Szent Pál-bazilika;
- a Szentföldön a három bazilika legalább egyikében: a jeruzsálemi Szent Sír-bazilika, a betlehemi Születés-bazilika, a názáreti Nagyboldogasszony-bazilika;
- más egyházi kerületekben: a székesegyházakban vagy a helyi ordinárius által kijelölt templomokban és szent helyeken. A püspököknek figyelembe kell venniük a hívek igényeit, és biztosítaniuk kell, hogy a zarándoklat értelme megmaradjon annak teljes szimbolikus erejével, amely kifejezheti a megtérés és a kiengesztelődés szükségességét;

II. A szent helyek felkeresése során

Hasonlóképpen a hívek jubileumi búcsút nyerhetnek, ha egyénileg vagy csoportosan felkeresik bármelyik jubileumi helyszínt, és meghatározott ideig ott maradnak szentségimádáson és elmélkedésen, amit a Miatyánkkal, a hitvallás bármely törvényes formájával és Mária, az Istenanya segítségül hívásával fejeznek be, hogy ebben a szentévben mindenki megtapasztalhassa „a legszeretőbb anya közelségét, aki soha nem hagyja el gyermekeit” (Spes non confundit, 24).

Angelo Card. De Donatis apostoli penitenciárius
S.E. Msgr. Krzysztof Nykiel régens
Forrás: press.vatican.va (fordította: a temesvári egyházmegye sajtóirodája) Részlet.

MAROSI István:
A görögkatolikusok üldözése Kárpátalján (1949-1989)

Ad memoriam.

Az egyh. megye felszámolásával kapcsolatos részletes (pontos): 1949 I 26.

Jelmagyarázat.

Kárpátalja – mint a történelem során mindig – a 20. században is a nagyhatalmi érdekek ütközőpontjában volt. Ez a tény a térség népeinek sorsát is alapvetően befolyásolta. Kárpátalján a Szovjetunió szétesése után kezdtünk megemlékezni a kommunizmus áldozatairól. Elég megdöbbentő volt ez egy dicsőségesnek hirdetett korszak után, még akkor is, ha a kommunizmus egész időszakának volt valami sejtelmesen nyomasztó érzelemvilága. A szovjet tagköztársaságokat egybefogni „igyekvő" kommunista ideológia szinte megszámlálhatatlan „emberáldozatot" követelt. Ez a Szovjetunió fennállásának teljes időszakát jellemezte, és erről korábban beszélni sem lehetett.

Területünket a szovjet katonai szervek már 1944. október után elkezdték a kommunista állam hatáskörébe vonni. Meg kell jegyezni, hogy az adott időszakban úgy tűnt, hogy az első világháború után létrejött Csehszlovákiához fog ismételten tartozni Kárpátalja is. A Szovjetunió politikai érdeke azonban azt diktálta, hogy megszerezze magának Kárpátalját. Ebben és a terület társadalmának az átalakítására használt eszközökben nem válogatott a hatalom. Ennek az egész Kárpátalja esetében erőszakos, és több tízezer áldozatot követelő folyamat 80 évvel ezelőtt kezdődött.

A történészek az időszakot több szemszögből kutatták már, a kárpátaljai magyarság körében leginkább a „malenykij robot" tragikus eseményeivel összefüggésben emlékezünk meg róla. Azonban Dupka György történész, író, gulág-kutató összefoglalása felhívja a figyelmet, hogy az egész folyamatot kiterjedt volt, és a helyi társadalom átalakítására irányult. Véleménye szerint a kárpátaljai társadalom erőszakos szovjetesítése és az egyházak – különösen a görögkatolikus egyház – üldözése beleilleszkedett a helyi társadalomra mért „hét csapás" rendszerébe. Ennek lefolyásában felismerhető, hogy a szovjet kommunista diktatúra különösen a kárpátaljai magyarság körében népírtási szándékkal intézkedéscsomagot hajtott végre, amelynek a következő fázisai rögzíthetőek: (I.) hadifogolyszerző akció, (II.) a magyarok es németek internálása (1944 november), (III.) jóvátételi munkavégzés kényszerítése, (IV.) a szovjet hatóság rögtönítélő, különleges bíróságainak működése, (V.) a szovjetellenes elemek NKVD általi letartóztatása, (VI.) a „megbélyegzett" német és magyar családok NKVD általi kitelepítése, (VII.) az NKVD/MVD politikai represszió (1945–1953).

GÖRÖGKATOLIKUS PAPOK A KOMMUNISTA EGYHÁZÜLDÖZÉS IDŐSZAKÁBAN

Hitvallók – kényszermunkára vagy börtönre ítélt, illetve vértanú áldozópapok	126 áldozópap (30 vértanú)	173 áldozópap vallotta meg nyilvánosan a katolikus hitét
Hithűek – elutasították az egyesülést a pravoszláv egyházzal, de bírósági pert nem indítottak ellenük	47 áldozópap	
Aposztaták – papi tevékenységük folytatása végett vagy más okból áttértek a pravoszláv egyházba	129 áldozópap	
Szolgálaton kívüliek – önként felfüggesztették papi tevékenységüket, nyugállományba vonultak, vagy elhunytak a tényleges egyházüldözés előtt	32 áldozópap	
Emigráltak, vagy határmódosítás miatt egyházközségeikkel együtt más ország területére kerültek	82 áldozópap	
Összesen	**416 áldozópap**	

A kárpátaljai magyarság körében a rendszerváltás óta minden novemberben megemlékezünk a „malenykij robotról", amely a magyar és a német lakosság elhurcolására emlékeztet bennünket (lásd a fenti felsorolás II. pontját). Az utóbbi évek tudományos kutatásai azonban egyértelműen mutatják, hogy a görögkatolikus egyház vezetése és papsága elleni politikai megtorlás megnyilvánulásai ugyanennek a folyamatnak az V. (szovjetellenes elemek letartóztatása) és a VII. (politikai represszió) pontjában ismerhetőek fel. A görögkatolikus egyházat ugyanis a szovjet állam nyugat- és magyarbarátsággal bélyegezte meg, a papságot vatikáni ügynököknek tekintette. Ennek okán indult el a szovjet egyházüldözés, amely felfoghatatlan mértékű szenvedést okozott elsősorban a görögkatolikus papok és papcsaládok, de hívek életében is.

A görögkatolikus egyház elleni állami atrocitások lényegében már 1944 októbere után elkezdődtek, amikor a szovjet hadsereg megszállta Kárpátalját, s a szovjet hatalom elkezdte a térségben évszázadok óta következetesen és szorgalmasan tevékenykedő görögkatolikus egyház felszámolását. Az ősz folyamán már templomokat vettek el és adtak át a pravoszláv egyháznak. December elején letartóztatták Damjanovics Péter Pál főesperest, aki a következő év áprilisában kivégeztek. Megkezdődött a politikai nyomásgyakorlás is Romzsa Tódor püspök irányába, akit az egyesülést elutasító magatartása miatt 1947. október 31-én meggyilkoltak. Ezt követte az egyre inkább kiteljesedő egyházüldözés, melynek bizonyítéka a nagyszámú vértanú, és hitvallók és hithűek tucatjai. S mindezekkel együtt az a tény, hogy a bizánci szertartású híveket elszakították a katolikus hit gyakorlásától. Az adminisztratív eszközökkel megszüntetett egyház kizárólag titokban, nagyon nehéz körülmények között működött 1989-ig. Ebben az időszakban a görögkatolikus egyház az ősegyház gyakorlata szerint katakomba rendszerben, titokban működött. A hithű papság és a hívek egy része nyilvánosan nem működhetet. A hívek másik része (különösen a Kárpátalja magyarlakta területein) a római katolikus templomokba kezdett járni. Azokat a híveket pedig, akik pedig nem hagyták el a templomukat, pravoszlávokká nyilvánították. A hívek mindezen csoportja megtartotta a görögkatolikus tudatát, amelyből az 1989-es rendszerváltás után újjászerveződött a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye.

ÁBRÁNY Krisztián:

REZILIENCIA

Talán a cím még önmagában kevesek számára teszi érthetővé, hogy mi lenne ennek a cikknek a témája. Ezért először e fogalom definícióját tisztázzuk: „a reziliencia az a folyamat, amely magában foglalja a folyamatos vagy ismétlődő, negatív eseményeknek, körülményeknek való ellenálló képességet és az azokkal való megküzdést, miközben fennmarad az egészséges működésünk az élet különböző területein (pl. család, munka)".

1. Folyamat. Gyakran találkozhatunk olyan véleményekkel, melyek azt mondják, hogy nem lehetséges pozitív változást elérni, megvalósítani az életben. Főként akkor, ha már huzamosabb ideje valamilyen rögzült nehézséggel kell szembenéznünk. Fontos azonban tudatosítanunk, hogy ami egy folyamatban romlott el, szintén egy folyamatban tud meggyógyulni. Varázsütésre nem szokott semmi csak úgy lehullani a karjainkba, különösen akkor, amikor szembesülünk valamilyen fontos igazsággal, felismeréssel az életünkben. Gyakran azonban ezt követően mégsem történik semmi, mert az első nehézségek olykor kudarcok következtében a legtöbben megtorpannak és elfogadják, hogy nem lehetséges másként élni, tenni...stb. Amikor azonban folyamat jelleggel gondolkodunk és tervezünk, akkor hosszú távú egyensúlyunkat keressük, amelybe beleférhet, hogy rövid távon nehézségeink vannak, például amikor valamilyen rossz szokásunkat szeretnénk elhagyni. Hiába lesznek nagy felismeréseink és céljaink, vagy akár megfelelő motivációnk ha nem vagyunk hajlandóak vállalni a változással járó nehézséget, szenvedést.

Itt érdemes eltűnődni azon, hogy mindez mit mond számomra. Van e olyan területe az életemnek (önmagammal, lelki életemmel, Istennel, emberi kapcsolataimmal) ahol változtatnom kellene, ahol fontos lenne a folyamat jelleg tudatosítása s ezzel együtt a szükséges áldozatok meghozatala? Két kérdés kulcsfontosságú lehet ezek felismeréséhez: a miért és a kiért?

2. Negatív események. Bárhogyan is szeretnék elkerülni sajnos mindnyájan átélünk nehéz élethelyzeteket. Sőt gyakran ezek kiváltói is vagyunk akár saját, akár a minket körülvevő személyek életében. A reziliencia akkor működik jól, ha a lelki egyensúlyunk képes újra visszaállni egy-egy stressz helyzetet, nehézséget követően. Ilyenkor legtöbbször nem pusztán visszaáll, hanem képes lesz az ember növekedni is, pozitívabban fordulni az élet felé.

3. Ellenálló képesség. A rezilienciát segítő tényezőket szintén fontos megemlíteni. Ezek között az első a kontroll hit. Tudunk e abban hinni, hogy van ráhatásunk az életünkre, hogy tudjak azt irányítani? Sajnos könnyebb abban elveszni, ami fölött nincs hatalmunk, de mégis negatívan érintenek minket. Azonban ha elkezdjük azt keresni, hogy mire lehet ráhatásunk, ha úgy tetszik hatalmunk, akkor találhatunk rá azokra a célokra, melyek pozitív irányba vihetnek minket s melyek jótékony hatást fejthetnek ki kapcsolatainkra is. A keresztény ember számára mindig többlet lesz, hogy mindezt nem egyedül kell véghezvinnie, hanem azzal az Istennel, aki őt létében fönntartja, szereti és segíti.

Az érzelemkifejezés és érzelemszabályozás szintén nagy erőforrássá válhat. Gyakran abból fakadnak a nehézségek, hogy ezek kis mértékben vagy egyáltalán nincsenek jelen. Amikor például egy házasságban nem hallgatják meg egymást, vagy a kitörő vulkán erejével közlik érzelmeiket, nem várhatjuk, hogy valami pozitív változás következhet be.

Tehát nagyon hangsúlyos, hogyan állunk az együttérzés és az empátia gyakorlásával. Lényeges, hogy önmagunkon – és nem kizárólag saját magunkért – is képesek legyünk alkalmazni ezeket. Milyen sokan tépelődnek azon, hogy nem elég jó szülők, hogy valamit elrontanak a gyermeknevelés közben. S még ha így is van, az édesapa és az édesanya is ember aki néha elfárad, aki néha türelmetlen, akinek talán olykor pihenni is kellene.

S végül itt még említsük meg az optimista gondolkodást. Bizonyára sokan ismerik azt a hasonlatot amely segíthet eldönteni, hogy ki hogyan látja a világot: az a bizonyos pohár félig üres e, vagy tele van? Azonban aki igazán pozitívan igyekszik látni az életét, az már annak is tud örülni, hogy egyáltalán van pohár.

4. Megküzdés. Tulajdonképpen mindig könnyebb másokkal küzdeni, mint a saját belső harcainkat megvívni. Egy életen át lehet felelőssé tenni saját nehézségeink miatt valakit, azonban eközben nem látjuk lehetőségeinket a fejlődésre.

Legtöbbször természetesnek vesszük mindazt a jót ami velünk történik: „hiszen ki is érdemelné meg jobban mint én?" S ezzel együtt természetellenesnek mindazt ami nehéz, ami szenvedéssel, áldozattal vagy lemondással jár. Eközben az élet realitása az, hogy néha jó dolgok történnek velünk, néha pedig rosszak. Egyes élethelyzetekre van ráhatásunk, másokra meg nem. Azonban még akkor is eldönthetjük milyen módon viszonyuljunk egy nehézséghez, ha látszólag vagy ténylegesen nincs arra semmilyen ráhatásunk.

Ebben az adventi időszakban is nagyon ide kívánkoznak Jézus jól ismert, de legtöbbször legalább annyira nem értett szavai: „ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye föl keresztjét minden nap, és kövessen engem (Lk 9,23)."

HARANGOZÓ Miklós:

Ki volt az igazi Szent Miklós, a közel két évezreddel ezelőtt élt püspök?

A IV. században Kis-Ázsiában, Patara városában született meg Miklós püspök. Gazdag és jámbor szülők gyermekeként. Édesapját, aki szorgalmas kereskedő volt Epiphánésznak, édesanyját pedig Johannának hívták. Már kisded korában csodálatos dolgok történtek vele. Égi jel hatására, Myra városa megválasztotta püspökének. Miklós kiválóan teljesítette püspöki feladatait, s részt vett a niceai zsinaton is.

Megszámlálhatatlan azoknak a történeteknek a száma, amelyek a segíteni siető Miklósról szólnak, különösen gyermekek esetében.

Jézus Krisztus követőjeként, méginkább felismerte, hogy az igazi hit a tettekben nyilvánul meg, mert Jézus nemcsak beszélt Isten szeretetéről , hanem tettekben valósította meg. Ő tetteivel bizonyította hitét, az emberek közel kétezer éve emlékeznek rá.

A katolikus egyház december 6-án emlékezik meg Szent Miklós püspökről, aki nagylelkű és bőkezű felebaráti szeretetével a karácsony előhírnöke.

Szent Miklós püspök néhány vonását kiemelve, ő volt az igazság képviselője. Nehéz időkben kiállt ember társaiért: ez a tulajdonsága napjaink emberének fontos támpontot adhat.

„Megértő, jóságos szeretete mellett az igazság képviselője volt, merte vállalni, hogy kiáll embertársaiért. Felelősséget vállalt, nem a maga, hanem Isten nevében. Fontos, hogy mi is merjünk kiállni, védelmezni, oltalmazni embertársainkat .”

Szent Miklós magatartását, felelősségvállalását és hitét gyakorolni ma fontosabb, mint valaha. Életének csodás eseményei és a sok önzetlen cselekedete megmutatta, hogyan is kell követnünk a Krisztusi utat és méltán emelte a szentek sorába.

Kívánom, hogy példája minket is a fáradhatatlan hit védelmére ösztönözzön, életünkkel, tetteinkkel, szavainkkal az Örök Igazságot szolgálhassuk. Adjon ehhez erőt a Mindenható Isten!

Szent Miklós püspök, könyörögj érettünk!

PETRÁS László:

Szentatyák vasárnapja

Talán nem vagyok egyedül, amikor azt mondom, hogy az egyházi év vasárnapjai között vannak kedvenceim. Félreértés ne essék: mindet szeretem, de vannak, amelyek közelebb állnak a szívemhez. Ilyen ez a Krisztus születésének ünnepét közvetlenül megelőző Szentatyák vasárnapja. Kedves, egyrészt mert ezután egy gyönyörű ünnep következik, és kedves azért is, mert erős üzenete van. Előírás szerint szent Máté evangéliumának első sorait olvassuk fel, ahol Jézus Krisztus családfájával, származási történetével találkozunk. Megannyi ismert és ismeretlen név. S amennyiben az ember belemélyedik a nevek mögött húzódó emberi sorsok történeteibe, világossá válik számára, hogy közöttük mennyi a hibával és bűnökkel teli ember. Vannak közöttük gyilkosok, házasságtörők és vannak, akik hazudtak vagy becsapták felebarátaikat. Ennek ellenére Jézus Krisztus ezen emberek nemzetségéből származik. Nemcsak azért, hogy kiemelje a zsidóság, s majdan a kereszténység számára Jézus Krisztus dávidi származását, hanem azért is, hogy számomra megmutassa, miként tör át a krisztusi élet és világosság a bűnök sokasága ellenére. Ha Jézus megszületik az én saját lelkemben, akkor a bűneim ellenére és ezeken áttörve születik meg. Hibáim rengetegében is megtalálja a maga útját és sorra áthalad fölöttük. Ő meg akar születni bennem, de mennyire akarom én őt látni az életemben? Maradt néhány nap, nézzünk szembe a hibáinkkal és bűneinkkel, s kérjük az irgalom és kegyelem Istenét, hogy lássa meg jó szándékunkat és kérjük, hogy engedje meg újra megtapasztalni azt az erőt és szeretetet, amely Fiában elküldött a világra és életünkre.

EGRESSY Márton:

„Akinek füle van a hallásra, hallja meg!” (Mk 4,9)

Ősatyák vasárnapját ünnepelve, egy jó lehetőség arra, hogy vissza tekintsünk őseinkre, akik az Istennek való hűséggel, az ő szavába vetett hittel és az iránti engedelmességgel mutattak példát. Ők azok, akik az ószövetségi ígéretek hordozói voltak, és akik Krisztus születéséig elvezették az emberiséget.

Az ószövetségi ősatyák, Ábrahám, Izsák, Jákob és Dávid, nem csupán egyszerű történelmi és bibliai személyek, hanem a hit útján járó emberek, akik megtanították, mit jelent az Úr iránti bizalom és az engedelmesség. Az ő életük történetei segítenek minket, hogy megértsük az Istennel való kapcsolat mélységeit és a hűséges élet igazi értékét. Ha sorra vesszük őket akkor Ábrahám hite az Úr iránt különösen erőteljes példa számunkra. Isten azt mondta neki, hogy hagyja el otthonát és családját, és kövesse az Ő szavát, egy ismeretlen földre. Ábrahám az Úrban való teljes bizalommal indult útnak, hiszen tudta, hogy Isten ígérete biztos! Ez a fajta hit azt jelenti, hogy képesek vagyunk elhagyni a megszokott dolgokat, a komfortzónánkat, és az Úr kezébe helyezni életünket. Amikor tehát nehézségekkel szembesülünk, amikor bizonytalanság vesz körül minket, emlékezzünk Ábrahámra, aki a hitével győzte le a félelmet.

Továbbhaladva Izsák és Jákob történetei is a bizalom és az engedelmesség példái. Izsák alázattal és engedelmességgel fogadta el apja áldozati szándékát, ami Krisztus kereszthalálára utaló jelkép lett. Jákob pedig hosszú útján Isten áldásával találkozott, amely megváltoztatta életét és Izráel népévé tette őt. Ezek a történetek arra tanítanak minket, hogy az Úr mindig velünk van, még a legnehezebb időszakokban is, és hogy hűségünket Ő megáldja.

Dávid király személye különösen fontos, hiszen az ő nemzetségéből származik a Messiás, Jézus Krisztus. Dávid nem volt tökéletes, számos hibát követett el, de mindig őszinte bűnbánattal tért vissza Istenhez. Az ő példája arra emlékeztet minket, hogy az Úr nem tökéletességet vár el tőlünk, hanem őszinte szívet, ami bűnbánatot gyakorol, ha hibázik. Az Úr számára a legfontosabb a szív, a belső hozzáállásunk. Ősatyák vasárnapja arra szólít meg bennünket, hogy mi is halljuk meg Isten szavát, hangját ahogyan az ősatyák is meghallották és újra fedezzük fel hitünk gyökereit, és hogy mélyebb bizalommal forduljunk Isten felé. Az ősatyák példáit követve segítenek bennünket abban, hogy megerősítsük hűségünket és engedelmességünket Isten felé. Ahogyan ők meghallották az Úr hívását és elindultak az Úr hívására, úgy mi is halljuk meg és válaszoljunk Krisztus hívására, aki azért jött közénk, hogy vezessen és megváltson bennünket. Ámen!

IVÁN Mária:

Szűz Mária bevezetése a templomba - az alkonyati istentisztelet tanúsága

Görögkatolikus egyházunk minden évben megünnepli az Istenszülő templomba bevezetését november 21-én. Ez az ismétlődés azt segíti elő, hogy újra és újra átélje az egyház és tagjai az istenszülő és Jézus Krisztus földi életének főbb állomásait. Már az előesti vecsernye sztihirái szövegei arról tesznek tanúságot, hogy milyen dicső és örvendetes esemény történik. Máriáról, mint élő frigyszekrényről éneklünk, aki a befogadhatatlan Igét fogja hordozni méhében. Ezzel is utalva a karácsonyt megelőző várakozásra. Ez a testileg harmatgyenge leányka lesz majd a megváltó édesanyja, méhe az Istennek lakhelye lesz. A szent író leírja milyen boldogok a kis gyermek szülei, Joákim és Anna. A törvény szerint bevezettetik a templomba és általa kiengesztelődünk Istennel. A legszentebb helyen a szentek szentélyébe vezetik, ezzel is előhirdetvén a kisugárzandó fényességet, amely megvilágítja a mi halandó tudatlanságunkat. A mi földi életünknek korlátai vannak és csak Isten Igéje világíthatja meg oly tisztán, hogy ha befogadjuk, akkor általa nyerhetünk célt és értelmet életünknek. Így leszünk igazán boldogok.

A litiai sztihirákban énekeljük, hogy ettől kezdve a kis szűz Mária a templomban nevelkedik. Leírja az egyik legnagyobb csodát, hogy Mária szülés előtt és szülés után is szűz maradt, mert Istennél minden lehetséges. Megemlíti az örvendező Zakariást, az előhírnök Keresztelő János atyját. Mindössze három éves volt a gyermek ebben az időben. Joákim és Anna ekkor már öregek voltak. Felajánlják Istennek leányukat, mert a magtalanság szégyenétől szabadultak meg. Felhívja figyelmünket e vers hogy örvendjünk és vigadjunk mi is népek, mert a jövendölt nagy királynőt kaptuk meg. Abban az időben nagy szégyennek és Isten bűntetésének gondolták a meddőséget. Gondoljunk bele, milyen élete lehetett ennek a házaspárnak, miket élhettek át. Mikor pedig már nem is reménykedhettek Joákim és Anna koruk miatt gyermekáldásban, akkor kapták meg Istentől amire a legjobban vágytak. Isten csodát tett velük. Mi is egész életünkben várjuk a csodát. Vajon észreveszük-e, ha velünk történik? Vajon eleget teszünk érte? Vajon megérdemeljük? Vajon megfelelő csodát várunk? Tegyük fel magunkban ezeket a kérdéseket és gondolkodjunk el azon, mi az első és legfontosabb életünkben. Az istenszülő bevezetés a templomban egy gyönyörű ünnep. Reményt add mindnyájunknak, hogy Istennél minden lehetséges.

IVÁN Gábor:
Az Istenszülő foganása Szent Anna méhében

Szent Anna csodálatos foganásának ünnepe olyan lehetőséget hoz a világba, amely egyébként szó szerint elképzelhetetlen maradt volna. December 8-a, hagyományosan a Boldogságos Szűz Mária Szeplőtelen Fogantatásának ünnepe, a keleti egyházban pedig átkerült egy nappal későbbre, amikor is Szent Anna csodálatos foganásáról emlékezünk meg. Szent Anna méhében való fogantatáskor Mária csodálatos módon mentes maradt a bűn minden foltjától, hogy Isten két kulcsfontosságú dolgot tegyen: Máriában méltó Anyát készítsen Isten Fiának, és egyúttal jelezze a világnak az Egyház kezdetét, annak minden gyógyító és üdvösséget hozó erejével együtt.

A „fogantatást" a latin nyelvben, amely szóval az ünnepet a római katolikus egyház megnevezi, a „conteptio" szót használják, amelynek két alapvető jelentése van. Egyrészt a „conteptio" mint születéshez vezető biológiai esemény, másrészt a „koncepció" mint eszme, amely megragadja elménket, és hatással van cselekvésünkre.

Miért volt sikeres a kígyó csábítása? Ahogy arról olvasunk, hogy Ádám és Éva kísértést szenvedtek az Édenkertben (Ter 3,9-15, 20), fel kell tennünk a kérdést: Hogyan tudta a kígyó az eredendő bűnre csábítani ősszüleinket? A válasz: egy bizonyos koncepció révén. A kígyó eszmével, egy ötlettel csábítja el őket, amely így hangzott: „Isten tudja, hogy abban a pillanatban, amikor megeszed a tiltott fa gyümölcsét, megnyílik a szemed, és olyan leszel, mint Isten. Mit akarsz jobban: az életedet itt, az Édenben, vagy azt, hogy olyan legyél, mint Isten?"

Figyeljük meg, hogyan szól a Katolikus Egyház Katekizmusa erről a kataklizmát okozó bűnről. Arról beszél, hogy Ádám és Éva félni kezd Istentől, „akiről eltorzított képet alkottak" (KEK 399). Az emberiséget már kezdetben az ördögi koncepció teszi tönkre.

Ám Isten a maga transzcendens humorérzékében ezt a pusztító engedetlenséget, ugyanolyan módon dönti meg, ahogyan az kialakult: saját „koncepciójával", amely helyreállítja az emberiség elvesztett barátságát Istennel, és visszavezet minket a Paradicsomba – a Szeplőtelen Istenszülő fogantatása által. Az életben minden attól függ, hogyan képzeljük el, hogyan fogadjuk be a világ dolgait.

A gonosz tudja, mennyire nagy hatással vannak ránk saját gondolataink, e gondolatok alkalmasak lehetnek arra, szép ideáljainkat bálvánnyá alacsonyítsák. Tehát annak érdekében, hogy az ember visszajusson az Édenbe, Isten ellensúlyozza a Sátán koncepcióját azáltal, hogy egy új koncepciót mutat be nekünk, aminek alávethetjük magunkat. De ez nem fogalom, ötlet, vagy gondolat vagy valamilyen az elme bármiféle szüleménye. A Szeplőtelen Fogantatás olyan személy, át kell ölelnünk. A Szeplőtelen Fogantatás megóv attól, hogy szembeszálljunk Istennel és önmagunkkal.

Szűz Mária a Szeplőtelen Fogantatás. Őáltala győz meg minket Isten saját jóságáról, szépségéről, kedvességéről, gyengédségéről, szentségéről, igazságosságáról és szeretetéről. Ezen tulajdonságok mindegyikét nekünk szánta, hogy olyanok lehessünk, mint Isten. Ez Isten saját vágya számunkra! A mindenkorszűz Istenszülő helyreállítja számunkra Isten befogadásának megfelelő módját. Azáltal, hogy a Szűzanyát életünkbe fogadjuk, visszaszerezzük általa sátán támadásaival szemben szükséges békességet és megfelelő tiszteletet. Ez azonban csak akkor történhet meg, ha nem hagyjuk magunkat elszakítani Istentől, ahogyan Ádám és Éva tették, amikor megadták magukat a Sátán koncepciójának. Arra kaptunk meghívást, hogy odaadó kapcsolatba lépjünk Isten Szeplőtelen Fogantatásával – aki csodálatos módon a mi Édesanyánk. Ilyen módon tehát a kapcsolatba lépés és kapcsolatban maradás a világ legkönnyebb dolga.

És akkor minden megváltozik, különösen a csüggedés és a rossz kedv, az elhagyatottság és a kétség... a csüggedtség az életünkben. A Szeplőtelen Fogantatás olyan lehetőséget hoz a világba, amely egyébként szó szerint „elképzelhetetlen" maradt volna.

A mai ünnep arra szólít fel, hogy engedjük át magunkat Isten Szeplőtelen Fogantatásának, aki csodálatos Édesanyánk és aki szeretettel tekint ránk. Ha őhozzá fordulunk, nem kell aggódnunk, hogy valami tiltott gyümölcsöt ad át nekünk, mert ez a gyümölcs az ő áldott méhének gyümölcse, a mi megváltó Krisztusunk.

Eredetileg megjelent:
https://aleteia.org/2022/12/08/abandon-preconceptions-satans-false-conception-and-embrace-the-immaculate-conception

SZŰCS Ferenc:

A „Kis próféták" és Karácsony

Görögkatolikus egyházunk keleti hagyománya, liturgikus és böjti rendtartása szerint, november 15-én kezdetét veszi a „Karácsonyt megelőző bűnbánati időszak"; vagy „Fülöp apostol böjtje", amit a hétköznapokban a latin, vagy nyugati hagyományból átvett egyszerűen csak „Advent"-nek szoktunk hívni. Az advent, a latin „adventus" – ‚eljövetel' szóból ered, mely alapgondolata a megtestesülésben közénk érkező Krisztus várása. Az idők folyamán ez az alapgondolat az ítéletre érkező Krisztus várásával gazdagodott. Ha alaposan szemügyre vesszük egyházunk kalendáriumát, vagy naptárát, szembetűnik, hogy több úgynevezett ószövetségi „Kis prófétának" erre az időszakra esik az ünnepe:

november 19. - Abdiás próféta;
december 1. - Náhum próféta;
december 2. - Habakuk próféta;
december 3. - Szofoniás próféta;
december 16. - Aggeus próféta.

A próféta, a görög „profétész" szóból származik, jelentése: Istentől meghívott, az Ő akaratát közvetítő személy. Feladata: Isten nevében a tőle kapott, múltra, jelenre és jövőre vonatkozó parancsot, üzenetet másokkal közölni. Ehhez kapcsolódik az ószövetségi zsidó nép hite és reménye egy „Messiásban", aki az Istentől ráruházott hatalom birtokában, Isten ígérete jegyében üdvösséget hoz a népnek, keresztény szempontból pedig az egész emberiségnek. Mi keresztények, Jézus Krisztusban ezeknek az ószövetségi próféciáknak a konkrét, és történelmi megvalósulását látjuk és tapasztaljuk. Az eljövendő Messiás születéséről, szenvedéséről, haláláról, dicsőséges eljöveteléről sok próféciát találunk az Ószövetség könyveiben, úgy „Mózes öt könyvében", a Zsoltárok könyvében, a Bölcsesség könyvében, a „Nagy prófétáknál" és nem lógnak ki a „Kis próféták" sem. (Tisztázzuk a „kis" próféták nem kis növésűek, törpék voltak, hanem inkább csak kevésbé ismertek, kisebb közösségben éltek.) Mit is mondtak ők a Messiás eljöveteléről?

Abdiás prófétáról így beszél liturgiánk: „Égi, isteni fénnyel megvilágosítva előre hirdetted a pogányoknak a jövendő üdvösséget, minden dicséretre méltó." Ő azért a karácsony prófétája, mert Isten ítéletét hirdeti a hitetlen népek számára, de a hívőknek üdvösséget és szabadulást ígér.

Náhum prófétáról jóformán ugyan ezt mondhatjuk, ezt imádkozzuk az Utrenyén: „Előre láttad, Isten boldog látnoka, a büntető ítéletet az ellenség ellen, mely istentelenül megvetette az Isten hosszútűrését, türelmét és nemeslelkűségét a maga gyógyíthatatlan megátalkodottságában."

Habakuk prófétáról így emlékezik meg a Vecsernye egyik sztichirája: „Ott áll a szent őrhelyen a tiszteletreméltó Habakuk, meghallja a kimondhatatlan titkot, hogy te hozzánk jössz, Krisztus! S legvilágosabban jövendöl a te tanításodról, előre látja a bölcs apostolokat, mint bátor lovasokat, kik felkavarják a szétszórt népek tengerét." Az ő jövendölését imádkozzuk az előesti imaórákon mint elővers: „Az Isten eljő Temánból és a sűrű árnyékok hegyéről" (Hab 3,3).

Szofoniás prófétát így méltatja egyik sztichira: „Az Úrtól isteni megvilágosítást kaptál és világosan hirdetted, hogy elérkezik a dicsőség országa, Sionból felragyog a szabadulás, és megvilágosítja a föld határait az örökké tartó világosság. Esedezzél hozzá szüntelenül, hogy elnyerje lelkünk a nagy irgalmat!" Szofoniás próféta teszi világossá számunkra, hogy Isten ítélete szerint a népek sorsa nem pusztulás, hanem Isten országa, az Ő uralma. A Messiásban - Velünk az Isten: „Veled van az Úr, a te Istened, az erős Szabadító!" (Szof 3,17) - ismerősen csengnek vissza a fülünkben Izaiás próféta szavai.

Aggeus prófétáról így emlékezik meg szertartásunk: „Megmutattad titokban prófétádnak, Krisztus, a Szűztől magadra vett lelkes templomot, s mi vele együtt hangoztatjuk: Dicsőség a te erődnek, Uram!" A próféta a fogságból visszatérők számára a Templom felépítését szorgalmazza, amelyet a nép halogat. Ő a Templom felépítésében „Isten eljövetelének" feltételét látja. Ugyancsak visszacsengnek a Példabeszédek könyve szavai: „A bölcsesség házat épített magának", (Péld 9,1) melyet az Istenszülő ünnepek előesti vecsernyéjén olvasunk. A próféta megjövendöli a Megváltó testben való megszületését, megtestesülését.

Utoljára maradt, akit itt meg kell említeni, és talán Ő a legismertebb, és legjobb leírást adó kispróféta: Mikeás; emlék napja: augusztus 14. A legismertebb karácsonyi jövendölés tőle származik: „De te, Efrata Betlehemje kicsiny vagy ugyan Júda ezrei között; mégis belőled származik majd nekem Izraelnek jövendő uralkodója, származása az ősidőkre, a régmúlt időkre nyúlik vissza." (Mik 5,1) A vecsernye sztichirája így méltatja a prófétát: „Uralkodó származik majd Betlehemből, kimegy, hogy kormányozza népét – ezt hirdetted előre Isten ihlette nyelvvel, isteni szózatú Mikeás próféta – s az kezdettől fogva, az örökkévalóságtól fogva származott. Mi meg tanúi vagyunk e jövendölés teljesülésének, azért istenszerető szívvel magasztaljuk azt, aki ajkadon szólott."

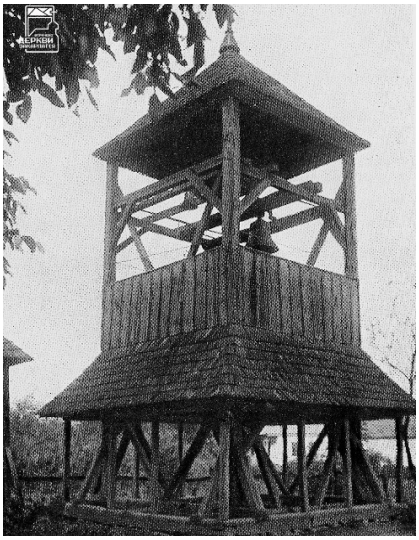
Noha „kis prófétából" tizenkettő van, és mindannyian jövendöltek a Messiásról, vagy a megváltás művéről, itt azok kerültek megemlítésre, akiknek köze van valamilyen formában a Karácsonyhoz. Az Irgalmas és emberszerető Istenünk az Ő imádságaik által vezesse életünket az örök titkok megértéséhez, elfogadásához, és az üdvösség látásához.

MAROSI Anita:

Görögkatolikus építmények Mátyfalván

A Mátyfalvai Görögkatolikus Egyházközség csak 2001-től önálló parókia, ám ennek ellenére az egyik legrégebbi görögkatolikus közösségünk. Már az 1747-es egyházi összeírásban is szerepelt. Akkor és 1792-ben is Karácsfalva filiája volt, majd az 1806-os sematizmustól 1947-ig Tiszaújhely fiókegyházközségeként tartották nyilván. 1990-től Tiszaújhelyről, 1997-től 2001-ig Salánkról látták el.

A település görögkatolikus hívei az évszázadok alatt két fatemplomot is használtak. Az elsőt egyes leírások szerint 1710-ben emelték. Az 1751-es püspöki vizitáció Istenszülő oltalma (Pokrova) címünnepű, kicsi, szegényes, szalmával fedett, három képpel, valamint egy haranggal, két fa és két üveg gyertyatartóval felszerelt görögkatolikus templomot ír le Mátyfalván.

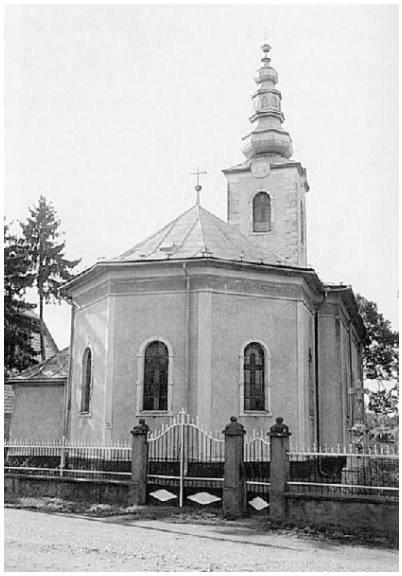

1771-ben kezdődött az új fatemplom építése, de 1775-ben a templom még nem készült el. Az 1792-es sematizmus azonban már említést tesz róla. Ugyanakkor egy másik forrás szerint 1797-ben a görögkatolikusok a római katolikus Szent István kápolnát használták.

A fatemplom a XX. század elejére olyan állapotba került, hogy a hívek egy új kőtemplom építését határozták el. Az Istenháza 1932–1937 között épült meg, a munkálatokat Géczy József tiszaújlaki építőmester és brigádja végezte el.

Egészen különleges módon folyt az építkezés: a régi templom köré emelték fel az új kőtemplomot, majd amikor az elkészült, a fatemplomot lebontották. Ugyanekkor szerelték le a régi fa haranglábat is.

A templom építéséről és felszenteléséről Prágai Magyar Hirlap kétszer is beszámolt. Az 1937. október 9-i számából megtudhatjuk, hogy negyedmillió koronába került a templom megépítése, melynek jelentős részét a mátyfalvi hívek adományozták: „Szívós András földbirtokos egymaga 30.000 koronát, Kopinczó Sándor gazda pedig 4000 koronát adott."

A cikkből az is kiderül, hogy a templomépítés kezdeményezője Jeles Jenő szentszéki tanácsos, akkori tiszaújhelyi görögkatolikus lelkész volt, de a munkálatokat már Csizmár István szolgálata alatt fejezték be. A templom román stílusban épült és mintegy 500 hívő befogadására volt alkalmas.

A Prágai Magyar Hirlap október 16-i írásában pedig az alábbiakat olvashatjuk:

„Nagyszőlős mellett, Mátyfalván a görögkatolikus hívek áldozatkészségéből új templom épült. Az új templomot lélekemelő ünnepség keretében csütörtökön szentelték föl a görögkatolikus naptár szerinti Mária-ünnepen. A templomszentelési szertartást Sztojka Sándor püspök végezte fényes papi segédlettel. Az ünnepi beszédet magyar nyelven Ortutay Jenő főesperes, tartománygyűlési képviselő mondta, megható szentbeszédében kifejtette a vallás rendkívüli fontosságát, különösen a mai időben, amikor a vallás erkölcsi ereje hivatott, hogy erőt adjon az embernek az élet súlyos terheinek viseléséhez. Ezután Dudinszky Lajos nagyszőllősi görögkatolikus esperes intézett buzdító beszédet a nagyszámú közönséghez, amelynek sorában megjelentek a környék különböző felekezeti küldöttségei is. A szertartás után közebéd volt, majd fényes műsoros ünnepség következett."

Mátyfalva új görögkatolikus templomát is az Istenszülő oltalma ünnepére szentelték fel.

Az egyházközség templomát a görögkatolikus egyház eltörlésekor, 1949-ben bezárták, eltávolították belőle a templomi felszereléseket és eszközöket, majd évtizedeken át raktárként használták az épületet. Csak 1991-ben adták vissza azt a közösségnek. Azóta több külső és belső felújítást is végeztek az Isten házán. Új ikonosztáziont, oltár és padokat készítettek, kifestették a külső és belső falakat, megújult a templom körüli tér, valamint új keresztet is állítottak az udvaron.

Görögkatolikus áldozópapok és szolgálati idejük Mátyfalván:

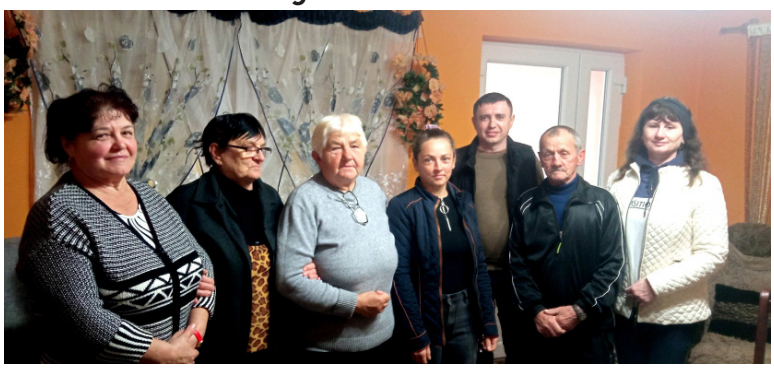
Polyánkay Mihály János (1802–1841)
Seregélly József (1841–1849)
Popovics Theodóz (1849–1864)
Gerevich János (1864–1870)
Medveczky Pál (1870-1880)
Ruttkay Jenő Ödön (1880)
Mosolygó Antal (1880–1882)
Papp János (1882–1908)
Dudinszky Sándor (1910–1913)
Zseltvay Fedor (1913–1916)
Jeles Kornél (1917–1919)
Jeles Jenő (1919–1934)
Popovics Endre (1934–1936)
Jeles Jenő (1936–1937)
Csizmár István (1937–1945)
Harajda Dezső (1945–1949)
Orosz István (1990–1997)
Levcsenkó Róbert (1997–2001)
Trescsula László (2001–2012)
Szűcs Béla (2012-2013)
Pősze Roland (2013-tól)

FALUJÁRÓ

MAROSI Anita:
NAGYBORZSOVAI GÖRÖGKATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG

„A FALU, AMELY HÁBORÚBAN ÉPÍT ÉS BÉKÉBEN SZENTEL TEMPLOMOT"

Mintha a történelem ismételné önmagát. Legalábbis Nagyborzsova római- és görögkatolikus hívei ugyanazt élik át napjainkban, mint őseik 80 évvel ezelőtt. A kis nagyborzsovai katolikus közössége a II. világháború alatt döntött úgy először, hogy templomot emel a faluban. A szenvedésekkel és megpróbáltatásokkal teli években ez nem lehetett egyszerű feladat. Ám a hívek kitartása és imája meghozta eredményét: az alapokat lerakták, a falak emelkedni kezdtek, s mire 1946-ra a templom megépült, a béke is beköszöntött az országban. Hasonló nehézségeket kell elviselniük a jelen korban élő nagyborzsovaiaknak is sok millió honfitársukkal együtt az ukrajnai háború éveiben. Ám a lelkes közösség ennek ellenére elérkezettnek látta az időt, hogy megújítsa templomát, s ezzel együtt az egyházközség lelki életét is. Abban bíznak, hogy mire a templom elkészül, addigra a háború is véget ér – ahogy a múlt században is történt. Lelkesedésük, hitük példaértékű lehet más közösségek számára is.

Ismerjük meg őket! Beszélgetőtársaim: Petrás László atya, az egyházközség görögkatolikus áldozópapja, az egyházközség gondnoka, Sárközi József és a felesége, Sárközi Julianna, aki az egyházközség pénztárosa, Bodnár Erzsébet, Dávigyák Magdolna, Bundovics Erika és Tóth Krisztina.

– Juliska néniéknél gyűltünk össze. Nem véletlenül, hiszen ő a közösség szíve-lelke. Emellett jól emlékszik a múlt eseményeire is. Haladjunk időrendben, s elevenítsük fel a múlt század eseményeit, amikor az első templomot közösen megépítette a helyi római- és görögkatolikus közösség.

Juliska néni: – 1946. augusztus 15-én, Nagyboldogasszony ünnepén szentelték fel a templomot. Közösen építették és használták a görögkatolikus és a római katolikus hívek. Most, a templom felújításánál találtuk meg azt az üzenetet, amelyet őseink hátrahagytak az utókornak. Ebben szerepel azoknak a neve, akik a legnagyobb feladatokat vállalták az építkezésben. Baka Gáspár és a felesége, valamint Szellei Sándorné adták a telket. A kurátor, Csémi György végig felügyelte a munkálatokat. Mellette anyagilag és más módon segített Fedorszky János, Balázs György, Kotora György, Puskás Sándor, Dudla Sándor, Kosztyu János, Dudla József, Dorogi János, Rozma és Zéman.

Petrás László atya: – Az is érdekes, hogy a templomépítéshez az engedélyt Romzsa Tódor görögkatolikus püspök és Pásztor Ferenc római katolikus helynök adta meg.

– Nem sokáig örülhettek a hívek az új templomnak, hiszen a világháborút követően a szovjet hatalom betiltotta a görögkatolikus vallást. Mi történt Nagyborzsován a templommal?

Juliska néni: – A mi templomunkat is át akarták alakítani raktárrá, de végül nem bántották és nem is zárták be.

– Milyen gyakran végeztek itt szertartást a kommunista időszakban?

Juliska néni: – Csak nagyon ritkán, kéthavonta jött ide egy pap misézni Tiszacsomáról (Mincsics Zoltán pravoszláv pap) Keresztelt is. Magdolna: – Mi akkoriban Tiszaújlakon laktunk, és meg akartuk kereszteltetni a gyermekünket. Addig jártunk a környéken, amíg nem találtunk egy papot.

Juliska néni: – A mi második gyermekünket is már Benébe kellett vinni megkereszteltetni a római katolikus templomba.

Erzsébet: – Nálunk is hasonlóan történt: az első gyermekünket a mezőgecsei görögkatolikus templomban keresztelte meg egy pravoszláv pap.

– Mikor vált szabaddá a templombajárás Nagyborzsován?

Juliska néni: – 1989 végétől. Az első görögkatolikus papunk Hrabár Tamás atya volt, aki 17 éven át szolgált nálunk. Ő Kovászón lakott, onnan járt ki hozzánk. A római katolikus pap akkor Bohán Béla atya volt Beregszászból. Minden második, valamint ha volt, ötödik vasárnap római szent mise volt, a többi alkalommal görögkatolikus szent liturgiát végeztünk. A templomunk címünnepe Béke Királynője, amit mindig augusztus 15-én tartunk. Eleinte felváltva, egyik évben görög, másik évben római búcsú volt, ám egy ideje csak görögkatolikus van.

Petrás László atya: – Ezt a szokást gyakoroljuk jelenleg is paptársammal, Rácz István római katolikus atyával, aki Bené-

ből látja el Nagyborzsovát. A nagyobb ünnepek, húsvét, karácsony, pünkösd első napján mindig görögkatolikus szertartást végzünk, a másodikon római katolikus van.

– Az egyházközséget római- és görögkatolikusok alkotják közösen. Ugyanakkor Nagyborzsova lakosságának nagyobbik része református vallású. Hogy kerültek ide a katolikusok?

Magdolna: – A legtöbben beköltöztek a faluba. Házasságkötés által kerültek ide és megtartották a katolikus vallásukat.

Juliska néni: – De vannak, akik már generációk óta itt élnek: a Dorogi, a Fedorszky, a Csémi, a Huszti, a Tóth, a Dudla, a Balázs családok. Ők jártak annak idején házról házra és faluról falura adományokért, hogy a templom felépüljön. Egy részük görögkatolikus, más részük római katolikus volt. De jól kiegyeztek egymással, ahogy most mi is. Borzsován sok a vegyes vallású család, de nincs vita köztük.

Erika: – Én római katolikus vagyok, de igyekszem minden vasárnap ott lenni a templomban, mindegy, hogy melyik szertartás van éppen.

– Milyen volt a rendszerváltás utáni időszak, amikor már szabadon lehetett templomba járni?

Magdolna: – Többen kezdtek el templomba járni, mint korábban. Tele volt a templom.

Juliska néni: – Hrabár Tamás atya és Bohán Béla atya összeszedték a gyerekeket, hittanórát tartottak nekik. Volt elsőáldozás.

Erzsébet: – Az én kislányom is akkor kezdett hittanórára járni és akkor volt elsőáldozó is.

– Aztán új korszak kezdődött a Tamás atyát váltó Pősze Roland atyával.

Juliska néni: – Igen, 2008-ban jött hozzánk Roland atya, aki Mezőgecséből látott el bennünket. Igaz, hogy ő csak egy rövid ideig, egy évig szolgált nálunk.

– Ki követte Roland atyát?

Juliska néni: – 2009 őszétől Lődár Jenő atya szintén Mezőgecséből járt az egyházközségünkbe. 2011-ben már ő vele állítottunk keresztet a temetőben és a falu szélén. Majd Bakancsos Sándor atya Tiszaújlakról. Őket Iván Gábor atya követte, aki szintén Mezőgecséből látott el bennünket. Közben Bakancsos Sándor is visszakerült hozzánk egy rövid időre, majd megint Gábor atya szolgált nálunk. Az elmúlt három évben Petrás László atya volt a görögkatolikus papunk. A római katolikus pap pedig jelenleg Rácz István atya.

– Korábban nem volt kereszt a faluban?

Juliska néni: – Sokáig nem. Az 1990-es évek elején a keresztanyámék, a Huszti család, aztán a Csémi család és a többi római katolikusok állították fel az első keresztet a templom elé.

– Az elmúlt években milyen volt az egyházközségi élet?

Juliska néni: – Szépen jártunk templomba, volt olyan húsvét, amikor 85 pászkáskosarat szentelt meg a pap.

Petrás László atya: – A házszentelés például két teljes napig tartott, olyan sok családhoz kellett elmennem. Manapság egy nap alatt végzünk. De élő a közösségünk. Szépen tartjuk a hagyományokat és fejlődünk is.

– Ha már hagyományok. Mi jellemző a nagyborzsovai böjti időszakra vagy húsvéti pászkaszentelésre?

Erzsébet: – Nagyböjtben szigorúan böjtölünk szerdán és pénteken, semmilyen állati eredetű nem kerül az asztalra. Nálunk a szenteste is böjtös. Gombával és kukoricadarával töltött káposzta, gombaleves van. Csak éjfél után ehetünk húsosat.

Krisztina: – Én tiszabökényi vagyok, nálunk a hagyományos húsvéti eledelek, a sonka, pászka, tojás, vaj, só, torma, cékla, kolbász, bor mellé még töltött tyúk is kerül.

Petrás László atya: – Eddig a kolbát, amelyet nagyböjt első hetében szentelünk, Mezőgecséből hoztuk. Ám most, hogy már van egy imádkozó közössége az édesanyáknak, ők fogják elkészíteni.

– A járvány és a háború bizonyára nem tett jót a közösség fejlődésének.

Magdolna: – Mi akkor is megpróbáltunk vallásos életet élni. A járvány idején a ház elé, az utcára tettük ki a pászkáskosarat, ott szentelte meg Gábor atya.

Petrás László atya: – Én is úgy érzem, hogy a lelkesedés megmaradt a közösségben. Ennek bizonyítéka az is, hogy a háború alatt kezdtünk bele a templomfelújításba. Bízunk benne, hogy ha véget ér a háború, hazatérnek a híveink.

Juliska néni: – Érezhető, hogy kevesebben vagyunk, hiszen a nagyobb ünnepekre az asszonyok és a gyerekek elmennek külföldre az édesapákhoz.

Erzsébet: – Én is csak minden második hónapban tudok itthon lenni.

Petrás László atya: – Keresztelőben nincs hiány. Azt tudni kell, hogy Juliska néni a legnagyobb agitátor a keresztelés mellett. Ha talál egy gyermeket a faluban, aki nincs még megkeresztelve, rögtön szól nekem. Gyakran ő meg a férje, Jóska bácsi a keresztszülők. A hitoktatás is biztosítva van a gyermekek számára. Emellett a feleségem, Zsanett megszervezte az édesanyák imádkozó közösségét. Nagyon szépen működik.

Juliska néni: – Az édesanyák imája mellett rózsafűzért is végzünk Zsanett tisztelendő asszonnyal. A gyerekeket segítő Szent Margit Programban is több borzsovai gyermek részt vesz. Sok a rászoruló. Örülnek, ha László atya karácsonyi ajándékot hoz nekik.

– Térjünk vissza a templomhoz. Néhány hónapja kezdődött el a felújítása. Honnan jött az elhatározás erre a nem egyszerű

feladatra?

Juliska néni: – Még Gábor atya hívott ide néhány évvel ezelőtt egy mérnököt, aki felmérte a templom állapotát. Megállapította, hogy az alapot kimosta a víz, a falak megrepedtek. Félő volt, hogy egyszer összedőlnek a falak. Már nem lehetett tovább halogatni a felújítást.

Petrás László atya: – Úgy gondoltuk, hogy ha már lebontjuk a tetőt és a falak egy részét, akkor meg is nagyobbítjuk a templomot. Bízunk benne, hogy eljön még az az idő, amikor hívekkel is meg tudjuk tölteni a templomot.

– Ki támogatta a templomépítést?

Petrás László atya: – A legnagyobb összeget a Magyar Kormány adta. Emellett a hívek összegyűjtötték a hiányzó pénzt. Sokan társadalmi munkával is segítenek.

– Úgy hallottam, hogy eddig számos alkalommal érezték, hogy a Jó Isten áldását ezen a munkálaton.

Juliska néni: – Amikor hozzákezdtünk a templom felújításához, mindent ki kellett belőle pakolnunk, majd lebontották a tetőt is. Keresnünk kellett egy helyet, ahol a felújítás idején végezhetjük a szertartásokat, illetve ahol tárolhatjuk a templomi felszerelést. Gondviselésszerűen adódott, hogy az egykori gondnok, Csémi György dédunokája megengedte, hogy az üresen álló házát használjuk.

Petrás László atya: – Hasonlóan csodálatos annak az üzenetnek a története, amelyet egykor a templom építői hagytak a templom falában a szentelés előtti napon. Szóbeszéd volt az egyházközségben, hogy ez a papír létezik, ám amikor lebontottuk a templom falát és feltörtük a padlózatát, sehol sem találtuk meg.

Juliska néni: – Már le is mondtunk róla. Egyszer aztán szóltak, hogy találtak egy levelet a törmelékek között. A törmeléket ugyanis elszállították a falu határába, s miközben rakták lefelé, akkor vettek észre egy üveget, amelyben egy írás volt. Abban részletesen le volt írva, hogy kik építették a templomot és mikor szentelték fel.

Petrás László atya: – A mi terveink között is szerepel, hogy amikor elkészül az új templom, mi is elhelyezünk a falában egy időkapszulát, benne egy üzenettel a jövő nemzedék számára.

– Mik a tervei az egyházközségnek a jövőre nézve?

Petrás László atya: – Ha Isten is segít, a karácsonyt már a templomban töltjük. Nem lesz még kész, de a nyílászárók már a helyükön lesznek, a padló le lesz betonozva, áram is lesz. A padjaink jó állapotban vannak, azok még használhatóak. Új oltárra lesz szükség. A képeink egy része is visszakerül az új templomba. Az ikonosztáziont pedig majd úgy alakítjuk ki, hogy mozgatható legyen, így a római katolikus szentmisén nem fog zavarni.

Juliska néni: – Már a két harang is a helyén van a toronyban. Ezek a régi harangjaink, amelyek már az előző templomban is szolgáltak.

Petrás László atya: – Nagyon szép a szövegük:

„Ha hangom imára csendül,
Szívednek húrja megzendül.
Lelked az Úrhoz röppen
Ó akkor boldog vagy halandó!”

– Ennél szebb végszót nem is kívánhatnánk. Isten áldja a nagyborzsovai egyházközséget!

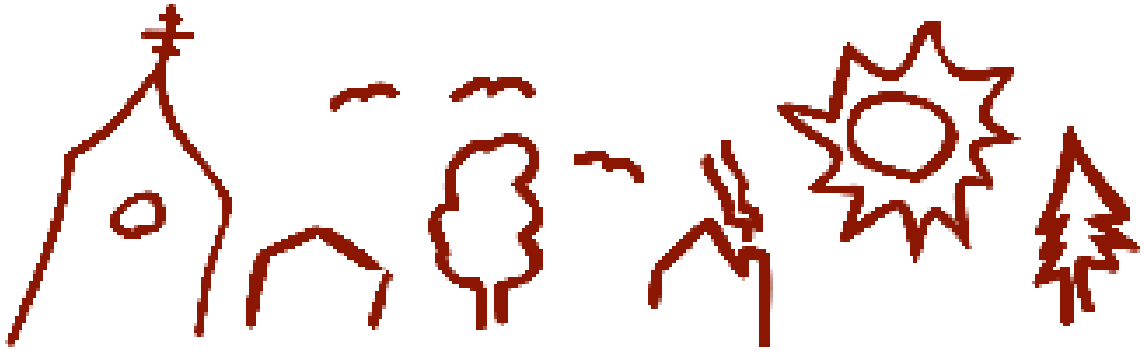
VÁCI Mihály: MÉG NEM ELÉG! (RÉSZLET)

Nem elég megborzongni,
de lelkesedni kell!
Nem elég fellobogni,
de mindig égni kell!
És nem elég csak égni:
fagyot is bírjon el,
ki acél akar lenni,
suhogni élivel.

Nem elég álmodozni.
Egy nagy-nagy álom kell!
Nem elég megérezni,
de felismerni kell!

Nem elég sejteni,
hogy milyen kor jön el;
jövőnket – tudni kell!

Nem elég a célt látni;
járható útja kell!
Nem elég útra lelni,
az úton menni kell!
Egyedül is! Elsőnek,
elől indulni el!
Nem elég elindulni,
de mást is hívni kell!
S csak az hívjon magával,
aki vezetni mer!
Nem elég jóra vágyni:
a jót akarni kell!
És nem elég akarni:
de tenni, tenni kell!
A jószándék kevés!
Több kell: – az értelem!
Mit ér a hűvös ész?!
Több kell: – az érzelem!
Ám nemcsak holmi érzés,
de seb és szenvedély,
keresni, hogy miért élj,
szeress, szenvedj, remélj!

GYEREKOLDAL

Kedves Gyerekek!

Mi, görögkatolikus vallásúak minden évben november 15-én kezdjük meg a karácsony előtti böjti időszakot. 40 napon keresztül készítjük a lelkünket és a testünket Jézus születésének ünnepére.

Számos lehetőségünk van arra, hogy hasznosan és méltóképpen töltsük el advent idejét: egyes templomainkban hajnali, vagy ahogy sokfelé hívják, Kisdedváró szent liturgiát végeznek ezekben a napokban. Máshol lelkigyakorlatokat szerveznek, melyeken építő gondolatokat hallhatunk, s melyeken lehetőségünk van elvégezni a szentgyónást. Ebben az időszakban igyekszünk elmélyültebben és gyakrabban imádkozni, több jó cselekedetet tenni. Emellett szerdán és pénteken böjtölünk, hogy testünket is méltóvá tegyük a karácsony megünneplésére.

Annyi mindennel tölthetjük ki ezt a 40 napot. A legfontosabb, hogy bármit is teszünk, az olyan legyen, ami a Jó Isten előtt valóban fontos, ami tényleg az Isten és az emberek szeretetéről szól.

Éppen ezért ajánlom figyelmetekbe ezt a történetet. Olvassátok és tanuljatok belőle!

Volt egyszer egy messzi-messzi ország s abban a messzi-messzi országban, egy pompás palotában élt egy nagy, nemes, gazdag király. Mivel élete a végéhez közeledett, el kellett döntenie, hogy a három fia közül melyiknek adja az országát: ki lenne a legbölcsebb, legjobb királya ennek a csodás, javakban bővelkedő országnak. Maga elé hívatta hát őket és így szólt:

– Kedves fiaim, mivel mindhármatokat egyformán szeretlek, egy próba elé állítalak benneteket. Ez majd segít eldönteni, hogy melyikőtök kormányozza halálom után az országot. A feladat, amire kérlek, a következő: palotámnak a báltermét pirkadattól éjfélig meg kell töltenetek színültig valamivel, akármivel. Akinek ez sikerül, az kapja meg a koronámat és a királyságomat. Kezdjed te, kedves legidősebb fiam.

A legidősebb fiú gondolkozott, s mivel a környéken jó sok homok volt, azt gondolta ki, hogy majd színültig megtölti a termet homokkal. Nosza, hozzá is látott, száz szolga lapátolta, talicskázta vele a homokot, hordták pihenés nélkül, szakadatlan dolgoztak pirkadattól éjfélig, ám hiába, a terem még csak félig sem telt meg.

A középső fiú úgy gondolta, szalmával próbálkozik, hisz aratás volt, rengeteg a szalma, hátha azzal sikerül megtöltenie a termet a padlótól a mennyezetig. Neki is száz szolga segített, hordták, hányták, vasvillázták, cipelték a szénát, izzadtak a melegben, ám a pirkadattól éjfélig tartó kemény munka eredményeképp a terem még így is csak kétharmadáig telt meg.

A legkisebb fiú következett. Pirkadatkor leült a bálterem közepére a földre, és nem csinált semmit. Egész nap csak ült és mosolygott. A testvérei elhűlve kérdezték, hogy mint akar így megfelelni a próbán, de ő csak nyugodtan mosolygott. Majd, amikor elérkezett az éjfél és jött a király, hogy megnézze, mit végzett a legkisebb fia, a fiú a bálterem közepén ülve elővett egy mécsest és meggyújtotta. A mécses fénye egy szempillantás alatt betöltötte a báltermet, a padlótól a mennyezetig, a legtávolabbi sarkocskába és zugba is jutott belőle.

A király szívét mérhetetlen melegség töltötte el, és így szólt:

– Fiam, látom, hogy nemcsak okos vagy, hanem a szíved tele van szeretettel, alázattal és bölcsességgel. Kívánom, hogy királyságod alatt ez a Fény vezéreljen az uralkodásban. És a legkisebb fiú igazán méltó, bölcs és nemes királya lett az országnak.

Készítsd el saját adventi gyertyádat!

Az interneten böngészve találtam rá erre az ötletes adventi gyertyára. Egy hosszú szálú gyertyán kell bejelölni a karácsonyt megelőző napok számát: 24 napot, vagy nálunk, görögkatolikusoknál 40 napot. Minden nap meg kell egyszer gyújtani a gyertyát, mely csak a következő számig éghet. Ezalatt a néhány perc alatt ti döntitek el, hogy mivel szeretnétek foglalkozni. Lehet ez egy rövid beszélgetés, egy imádság, egy elcsendesedés ideje.

Mire a gyertya végig ég, az advent ideje is letelik, megérkezünk karácsonyhoz, Jézus Krisztus megszületésének ünnepéhez.

ORTUTAY ELEMÉR GÖRÖGKATOLIKUS SZAKKOLLÉGIUM

LŐRINC Bernadett beszámolói

Az Ortutay Elemér Görögkatolikus Szakkollégium a 2024/2025-ös tanévet 35 felsőoktatásban tanuló hallgatóval kezdte meg. Immár hagyománnyá vált, hogy a tanévet egy közös kirándulással és szalonnasütéssel indítjuk. Ezúttal a beregszászi „fehér kereszthez" túráztunk, ahol az együtt töltött idő alatt jobban megismerhettük egymást. Az út során lehetőségünk volt beszélgetni, ismerkedni, és megosztani gondolatainkat.

Miután felértünk a hegytetőre, kezdetét vette a szalonnasütést. A munkából mindenki kivette a részét: volt, aki az étel előkészítésében segédkezett, mások a tűzrakásban vagy a sütésben vállaltak szerepet.

Ez a kirándulás nemcsak szórakozási lehetőségeket kínál, hanem kiváló alkalom volt arra is, hogy kötetlenül beszélgessünk, közösen ötleteljünk az előttünk álló tanévről, és együtt tervezzük meg a következő programokat.

Az életre vezető út Szent Benedek atyánk nyomában járva

Kollégiumunkban fontosnak tartjuk, hogy diákjaink tudományos és szakmai területeken, valamint szellemileg és lelkileg is fejlődjenek. Ennek érdekében próbálunk olyan előadókat keresni a GörögKörös alkalmainkra, akik inspiráló és értékes tapasztalatokkal, tudással rendelkeznek, és képesek elősegíteni a személyes növekedést. ***Fordulj el a rossztól és tedd a jót! Keresd a békét és járj utána!"***

Szent Benedek atya regulájának békeüzenetét választotta Hortobágyi Arnold OSB atya előadásának kulcsmondatául. A bencés szerzetes megosztotta élményeit és elköteleződésének okát arról, hogy miként zarándokolt a Pannonhalmi Bencés Apátságból Kárpátaljára mindössze egy bőrönddel. Hogyan osztotta szét korábbi életének emlékeit, tárgyi birtokait, hogy egy új szolgálatot kezdjen egy olyan közösségben, ahol legnagyobb szükség van a békére.

A személyes tapasztalatai és élményei mellett megismertette a kollégistákkal Szent Benedek atya regulájának főbb tanításait, beszélt a közösségben élés áldásairól és nehézségeiről.

Bízunk benne, hogy kollégistáink számára áldásos alkalom volt ez!

MAROSI Anita beszámolója

Kollégiumok közötti römibajnokságot rendeztek Beregszászban

Az Ortutay Elemér Görögkatolikus Központ és a Kárpátaljai Népfőiskolai Egyesület szervezésében október 17-én tartották meg Beregszászban a kollégiumok közötti II. Römibajnokságot.

A közösségek építése, az egymással való ismerkedés, közös szabadidős tevékenység céljából megrendezett versenynek idén is az Ortutay-központ adott otthont. Ezúttal a beregszászi Kálvin János Református Szakkollégium, a Kölcsey Ferenc Szakkollégium, az Ortutay Elemér Görögkatolikus Szakkollégium és a Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceum kollégiuma 4-4 fős csapata nevezett be a bajnokságra. Emellett egy kollégiumi munkatársakból, érdeklődőkből álló „felnőtt csapat" is lehetőséget kapott a kártyázásra.

A két fordulóból álló megmérettetés első része hét menetből állt. Valamennyi asztaltól a legjobb eredményt elért játékos jutott tovább a második, három menetből álló fordulóba.

Amíg a versenyzők kártyáztak, addig az őket elkísérő diákok, kollégisták más társasjátékokkal, beszélgetés-

sel, teázással töltötték el az időt.

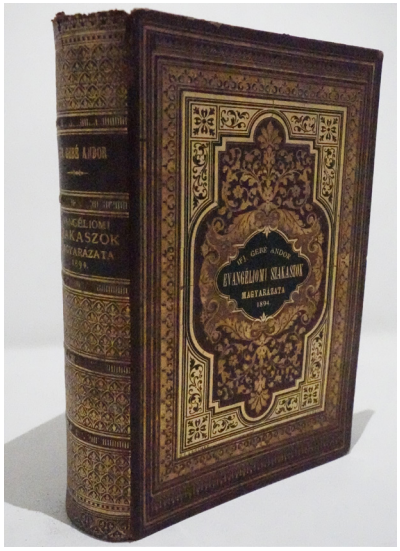
A II. Römibajnokságon idén az alábbi eredmény született: A „felnőtt" kategóriában Gécza Csaba, az Ortutay-központ munkatársa lett az első.

A kollégiumok közötti versenyt Tar Eduárd, a Kölcsey-szakkollégium lakója nyerte meg. Második helyezést ért el Hidi M Petra a Kölcsey-szakkollégiumból, míg harmadikként végzett Tihor Noel, aki a Sztojka-líceum kollégiumát képviselte. A nyertesek a Kárpátaljai Népfőiskolai Egyesület és az Ortutay Elemér Görögkatolikus Központ egy-egy ajándékát vihették haza.

MAROSI Anita:

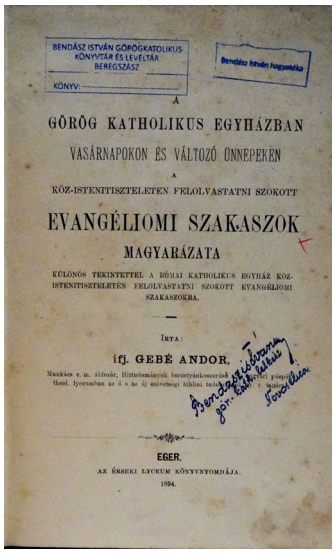
BENDÁSZ ISTVÁN KÖNYVTÁR ÉS LEVÉLTÁR KÖNYVAJÁNLÓ

A Bendász István Görögkatolikus Könyvtár és Levéltár könyvespolcáról ezúttal egy 130 évvel ezelőtt megjelent görögkatolikus kiadványt ajánlunk: Ifj. Gebé Andor Evangéliumi szakaszok magyarázata című, 1894-ben Egerben megjelent könyvét. A szerző görögkatolikus papcsaládból származott, Gebé András pap és Dohovics Katalin családjában látta meg a napvilágot 1855. november 15-én a Bereg vármegyei Borhalmon. Édesapja nyomdokaiba lépve, ő is a papi hivatást választotta. Teológiai tanulmányait Pesten, Esztergomban és Ungváron folytatta. Nőtlenül szentelte pappá 1880. szeptember 26-án Pásztélyi Kovács János munkácsi püspök. Élete során számos feladattal bízták meg a Munkácsi Egyházmegyében: egyházmegyei levéltáros (1879–1880), ungvári teológiai tanár (1880–1881, 1886–1899), ungvári szemináriumi prefektus (1881–1882), 1882–1886 között a Szabolcs vármegyei Kenézlő papja és 1902-től szentszéki tanácsos volt. Ungváron hunyt el 1910. október 16-án.

Evangéliumi magyarázatokat tartalmazó könyvének az alábbi alcímet adta: A Görög Katholikus Egyházban vasárnapokon és változó ünnepeken a köz-istentiszteleten felolvastatni szokott evangéliomi szakaszok magyarázata különös tekintettel a római katholikus egyház köz-istentiszteletén felolvastatni szokott evangéliomi szakaszokra.

Ő maga az alábbiakban indokolta meg a könyv írásának szükségességét: „A szent könyvek megértésére nem elégséges a természetes ész, hanem szükséges ehhez az Égből jövő, természetfölötti felvilágositás és a szent Lélek értelmezése."

Az evangéliumi szakaszok magyarázatát a szerző húsvétvasárnappal kezdi meg, s időrendben halad a változó ünnepek (áldozócsütörtök, pünkösd) és a pünkösdöt követő vasárnapok szerint. Így jut el a pünkösd utáni 34. vasárnapig, majd a húshagyó és a vajhagyó vasárnapra, a nagyböjt heteire, a virágvasárnapra és a nagyhétre vonatkozó evangéliumi szakaszokat értelmezi.

ÁBRÁNY Krisztián:

MÁRIA ÉS AZ ANGYAL

A nap utolsó sugarai lomhán nyújtózkodva búcsúztak a világtól miközben ütemes koppanások emlékeztettek a nemrég véget ért nagy zivatarra, melyek a csatorna réseiből szivárogva hullottak alá a kórház harmadik emeleti ablakpárkányára. Ha valaki külső szemlélőként vetett volna egy pillantást a kórteremre úgy vélte volna, hogy csend honol ezek között a sok gyógyulást, szenvedést és halált látott falak között. Nem meglepő ez, hiszen a világ zajához szokott fülek már régóta érzéketlenné lettek annak meghallására, amit csak nagy odafigyeléssel és empátiával lehet meglátni és megérteni.

Az ablak mellett szinte észrevétlenül pihegve lélegzett az idős nő. Az esőcseppek ütemes koppanásai régi emlékeket idéztek föl benne. Hirtelen ott volt ismét irodájában, ahová csak előzetes bejelentkezéssel és felé

tanúsított nagy tisztelettel volt szokás benyitni. Negyven esztendőn át volt vezető beosztásban s ez idő alatt számos munkása leste minden egyes parancsát, melyeket ő inkább szeretett utasításokként vagy feladatok kiosztásaként értelmezni.

Amikor a sötétség odakint átvette az uralmat és s mint kötelességtudó szentjánosbogarak felizzottak a közvilágítás lámpái, eltűnődött: szerették-e őt? Hiszen igyekezett mindig korrekt és igazságos módon viszonyulni hozzájuk. Soha nem várt el többet, mint amennyit ő teljesített, habár az kétségtelenül több volt, mint amennyit az átlag munkavégző méltányosnak tartott. Reggel ő volt az első és este ő köszönt utolsóként jóéjszakát a kapuőrnek.

Nem tudott emlékei között egyetlen olyan esetet sem felidézni, amikor jogosan vagy jogtalanul kivételezett volna bárkivel. A fizetéseket is mindig rendesen és időben eljuttatta alkalmazottainak, hiszen tudta milyen nagy szükségük van rá, hogy megfelelően gondoskodhassanak családjaikról.

Ekkor hirtelen szorító mellkasi fájdalommal vegyes szomorúság lett úrrá rajta, s mintegy hegy, elviselhetetlenül hatalmas tömegként zuhant rá a magány.

- Teljesen egyedül vagyok. S hosszan visszhangzott lelkében ez a szó, melyet már régóta nem mert kimondani: egyedül.

Számára soha nem adatott meg, hogy férjhez menjen, hogy gyerekei legyenek. Persze megtehette volna, hogy családot alapít, de neki a tökéletes is tökéletlennek tűnt és az elfogadható elfogadhatatlannak.

Az esőcseppek ritmikus zaja egyre ritkábbá és halkabbá lett. Végül a csendben keserű gondolattal fonta össze

magányát:

- Ne áltasd magad, nem szeret téged senki és te sem szerettél igazán soha senkit! Sajnos nem állt távol az igazságtól mindez, hiszen két hetes kórházi kezelése során kezelő orvosán kívül nem érdeklődött másvalaki hogyléte felől. Persze – gondolta – ha még nem mentem volna nyugdíjba, most kapnám a telefonhívásokat s talán még virágot is küldene valaki vagy egy kis édességet, amelyet már egyébként sem lennék képes elfogyasztani. Keserű mosoly villant fel az arcán:

- Már úgyis mindegy. Nemsokára vége lesz. De mi lesz azután? A válasz helyett egy gyermekkori imára talált rá, s tisztán emlékezett azokra az estékre, amikor édesanyjával, azzal az áldott jó asszonnyal mondták közösen: Én Istenem, jó istenem, lecsukódik már a szemem…

- Hát emlékszik! – szólalt meg valaki a haldokló ágya mellett. Örömmel és mély együttérzéssel tekintett Máriára. Rá, aki éppen a hétezredik emberi élet volt, akit rá bízott az Isten. Mindig nagy és megfogalmazhatatlan élményt nyújtott számára, amikor ismét találkozhatott az ő pártfogoltjával. Igen, ismét. Kisgyermekkorban nagyon tisztán látják őt az emberek, de aztán túl nagyok és okosak lesznek…

Ilyenkor mint felelősségteljes őrangyal, át kellett gondolnia, hogy mit mond majd neki amikor kíséri őt, s mit mond majd róla amikor mellé kell állnia, utoljára. Az angyali létnek számos előnye van, ezek közül az egyik, hogy mindenre emlékeznek. Ahhoz kell szólnia nemsokára, akinek élete minden egyes rezdülésénél jelen volt, akinek első mosolyától földi élete utolsó pillanatáig mindennel tisztában van.

Akivel együtt örült, szomorkodott, küzdött, akiért atyai aggódással járt közben, akinek mindig igyekezett lehetőségein belül segítséget nyújtani.

Sajnos Mária nem hitte el soha, hogy teljesítmények és erőfeszítések nélkül ő szerethető vagy értékes lenne. Szigorú szabályok rendezett bástyái vették őt körül édesanyja, Teréz, féltő ám az atyai szigort is magában foglaló szeretetében. Nehéz körülmények között nevelte, egyedül. Férje Tibor, még lányuk születése előtt autóbalesetben halt meg. Ezért ők ketten maradtak és küzdöttek, s a kis Máriának már korán teljesíteni kellett. S miközben egyre jobban végezte feladatait, annál inkább növekedett az őt körülvevő magány vastag s idővel áthatolhatatlan fala.

A legjobb kislány és tanuló volt az iskolában, mindig átlagon felül bizonyította szorgalmát és rátermettségét, de a falakon túl soha nem engedett magához senkit, még édesanyját sem. A gimnáziumban, majd az egyetemen töltött évek során nem az udvarlók kerülték el, hanem ő talált mindig valamit, amivel távol tarthatta magától a bizonytalanság veszélyével fenyegető hozzá közeledő fiatalembereket. Mindemellett nagyon sok jót tett, azonban soha nem hitte el, hogy ő maga is jó. S most, mondani kell számára valamit…

Mária csodálkozva nézett körül. Látta az ágyon heverő megöregedett és halott emberi testet, melyet oly hosszú éveken át sajátjának mondhatott és látta Gézát is. Így hívták az angyalt. Miután a világban honoló törvények és gátak, mint könnyű fátyol foszlottak szét, már tudta kire néz. Bár még a szobában voltak, tudta, hogy ő már máshol és másként van. S ez különös megnyugvással és örömmel töltötte el. Már emlékezett Gézára, mint ahogyan egész életére, annak minden sikerével és kudarcával együtt.

Az angyal már eldöntötte melyek lesznek azok a szavak, amelyekkel elindítja őt közös útjuk végéhez. Azonban mikor közelebb lépett és belenézett Mária érdeklődő és örömtől csillogó szemeibe mégsem szólt semmit. Átölelte és szerető gyengédséggel megsimogatta a hátát, egy ideig így álltak, s a fiatal nő érezte, hogy ez az a tiszta és igazi szeretet melyet egész életében elkerült, melynek létezését inkább tagadta, minthogy csalódnia kelljen, mégis létezik.

- Kedves gyermek – szólalt, meg végül Géza – most hazaviszlek, már a szüleid is várnak rád. Miközben elindultak, szavak nélkül egyszerre mondták: Én Istenem, jó Istenem…

SZENT Ágoston: NE SÍRJ AZÉRT, MERT SZERETSZ (RÉSZLET)

A halál nem jelent semmit.
Csupán átmentem a másik oldalra.
Az maradtam, aki vagyok
És te is önmagad vagy.
Akik egymásnak voltunk,
Azok vagyunk mindörökre.
Úgy szólíts, azon a néven,
Ahogy mindig hívtál.

Beszélj velem, ahogy mindig szoktál,
Ne keress új szavakat.
Ne fordulj felém ünnepélyes, szomorú arccal,
Folytasd kacagásod, nevessünk együtt
Mint mindig tettük.
Gondolj rám, kérj, mosolyogj rám, szólíts.

Gondolj rám, kérj, mosolyogj rám, szólíts.
Hangozzék a nevem házunkban, ahogy mindig is
Hallható volt, ne árnyékolja be távolságtartó pátosz.
Az élet ma is olyan, mint volt, ma sem más.

SZALAGTŰZŐ A KARÁCSFALVAI SZTOJKA SÁNDOR GÖRÖGKATOLIKUS LÍCEUMUNKBAN

2024. október 26-án végzős diákjaink megkapták a reményt jelképező zöld szalagot a Sztojka-líceumban. Az eseményt megtisztelte jelenlétével Demkó Ferenc atya, a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye püspöki helynöke, kerületi esperes, valamint a kerület papsága. A Szent Liturgián Ferenc atya az életet egy vízen hánykódó csónakhoz hasonlította. A Szentírásban a tanítványok is féltek a vihartól, akkor is, ha ott volt velük Jézus. Kétségbeesésünkben félhetünk mi is, de soha ne feledjük, hogy a csónakban ott van velünk az Úr, aki megmenekülésünk záloga. Azt kérte a végzősöktől, hogy legyenek céljaik, mert a zöld szalag nem csak a végét jelenti valaminek, hanem a kezdetét is. „Élnünk kell, mert az Isten jóra fordítja népének a sorsát. Ti vagytok a jövő nemzedéke, ti vagytok a jövőnk."

Tóth Jenő atya, líceumunk intézményvezetője arról beszélt, hogy a szalagavatót rengeteg munka előzi meg, de mindez megéri, hiszen közösen tudnak alkotni, fejlődni, örömet okozni. Fontos, hogy intézményünk végzősei jó példával járjanak elöl, mert a fiatalabbak felnéznek rájuk.

Magyar Vita, iskolánk igazgatónője Assisi Szent Ferencet idézte: „Előbb csináld azt, ami szükséges, utána azt, ami lehetséges, és máris azt fogod csinálni, ami lehetetlen." A végzősökhöz szólva elmondta, hogy a korábbi nehézségek formáltak mindannyiunkat, és ennek köszönhetjük azt, hogy sikerült együttes erővel eljutnunk a mai naphoz.

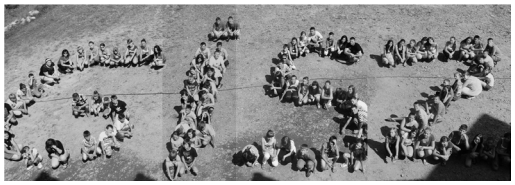
Kölcsi Tímea, a végzősök osztályfőnöke arra biztatta a diákokat, hogy előre és ne hátra nézzenek. Bízzanak a gondviselő Istenben. Legyen mindig lámpás számukra a hit, a remény és a szeretet. Végezetül Szent Pál apostol szavait idézte a korintusiakhoz írott első levélből: „Minden dolgotokat szeretetben intézzétek." (1Kor 16,14)

Megyesi Csaba osztályfőnök elmondta, hogy mindennek megvan a maga ideje, és örül annak, hogy ma itt lehetünk, együtt. Osztályának azt tanácsolta, hogy legyenek jó és igaz emberek, akik látják maguk előtt a céljukat. Ibsen szavait idézve: „Gyönyörű, ha valaki maga előtt célt lát, s azt meg is valósítja tűzön, vízen át."

Az ünnepséget a köszöntéseket követően a végzősök tánca és szeretetvendégség zárta.

Isten áldását kívánjuk valamennyi diákunkra!

Sztojka-líceum – több mint iskola!

- OLDAL

KÉSZ Brigitta:

SZENT MARGIT PROGRAM ÉS CSALÁDI NAP

A Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet kiemelkedő szociális projektje a Szent Margit Program ösztöndíj pályázat, mely immár kilenc éve támogatja a hátrányos helyzetű Kárpát-medencében élő általános és középiskolás gyermekeket. A 2015-ben indult kezdeményezés révén eddig több száz fiatal részesült anyagi támogatásban, amely a jövőbe vetett hitüket és mindennapi életminőségüket jelentősen javította. A program keretében megvalósult egy közösségi összefogás.

Noha a hazánkban zajló nehézségek időnként akadályokat gördítettek a program elé, 2023-ban a Szent Margit Program egy rövid szünetet követően, megújult lendülettel folytatódott. Egy teljes évig tartó támogatási ciklus valósult meg, amely 2023 szeptemberétől 2024 szeptemberéig biztosított folyamatos támogatást a résztvevők számára. A program sikerét és fontosságát bizonyítja a beérkezett közel háromszáz pályázat, mely azt jelzi, hogy a támogatás iránti igény továbbra is jelentős. A projekt 150 gyermek számára biztosította az anyagi és lelki támogatást, amely különösen fontos a kárpátaljai közösségek számára. A Szent Margit Program nemzetközi visszhangot is kiváltott, és világszerte elérte azokat az adományozókat, akik Magyarországról, Szlovákiából, Erdélyből, Londonból, Németországból, sőt, még Kanadából is hozzájárultak a program sikeréhez.

Október 5-én, egy családi nappal koronáztuk meg a sikeres évet, amelynek a Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceum adott otthont. Az eseményen 110 résztvevő jelent meg. A nap közös imádsággal, Paraklisszal kezdődött, melyet Lődár Jenő atya, a Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet elnöke vezetett. Ezt követően Iván Gábor atya gitár-kíséretével énektanulás következett a gyerekek számára. A szülők pedig Ábrány Krisztián atya előadásán elmélkedtek a mindennapi kihívásokról, a bennünk rejlő mintákról, és azok felismerésének, feldolgozásának lehetőségeiről.

A rendezvény további élménydús programokat kínált, a gyerekek részt vehettek a „hétpróba" ügyességi játékban, amely pozitív élményeket és kisebb ajándékokat nyújtott számukra. Ebben a Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet (GISZ) önkéntesei segítettek. Különösen nagy sikert aratott a mézeskalács díszítés, s a különböző kézműves foglalkozások is, amelyet a „Szeress és tedd a jót" kézműves csapatának köszönhetünk. Az eseményt közös ebéd és a támogatás utolsó részletének átadása zárta. A program a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. támogatásával valósulhatott meg.

A gyermekek arcán megjelenő öröm és csillogás megerősít bennünket abban, hogy a Szent Margit Program folytatása mind a támogatóknak, mind a támogatottaknak fontos küldetés. Célunk, hogy a következő évben még több kárpátaljai gyermek számára nyújthassunk segítséget, amely túlmutat a puszta anyagi juttatáson, hiszen az adományozás nemes szándéka mindkét fél számára értékkel bír. Ahogy egyik hűséges támogatónk fogalmazott: „Visszaadni az életben abból, amit kaptunk a Jóistentől. Önzetlenül. Ismeretlentől egy ismeretlennek."

MI LEHETNE ERŐSEBB EGY ÉDESANYA IMÁDSÁGÁNÁL?!

Máriapócsi kegyhely mindig is a kárpátaljai hívek lelki életének egyik központi helye. Amikor valaki a saját lelki és vallási tapasztalatairól és mély élményeiről beszél, a helyszínek között nagyon gyakran szerepel ez a zarándokhely. Harmadik alkalommal került megrendezésre a kárpátaljai édesanyák búcsúja Máriapócson, 2024. november 16-án, a Beregszászi Esperesi Kerület áldozópapjai és a Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet szervezésében.

Mi lehetne erősebb egy édesanya imádságánál?! Több mint négyszáz édesanya imádsága! A kerület egyházközségeiből több mint négyszáz édesanya indult útnak szombat hajnalban a pócsi Szűzanyához.

Pősze Roland atya prédikációjában kiemelte, hogy az édesanyák életében mennyire mindennapos az aggodalom. A 12 éves Jézus történetén keresztül igyekezett megvilágítani, hogy miként József és Mária aggódással keresték Jézust, úgy az édesanyák életében sincs ez másképpen. Azonban Krisztus megtalálásával eltűnik az aggodalom felváltja az Isten iránti remény és bizalom. Ezért érkeztünk, zarándokoltunk ma el Máriapócsra, hogy kérjük a könnyező Szűzanyát ennek megerősítésében.

Az évtől-évre növekvő létszám is azt mutatja, hogy az édesanyák szívesen viszik hálájukat és kérésüket a kegyhelyre.A programot a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. támogatta. ***(egy résztvevő)***

KERÜLETI HITTANVERSENYT TARTOTTAK A NAGYBÉGÁNYI ISKOLÁBAN

A 2024-as terveknek megfelelően idén is megtartották a Beregszászi Esperesi Kerület hittanversenyét.
A megmérettetésnek minden évben a kerület más-más egyházközsége ad otthont. 2024-ben az esperesi hivatal támogatásával a Nagybégányi Görögkatolikus Egyházközség bonyolította le az eseményt a Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet tagjainak segítségével. Idén összesen 230-an jelentek meg a helyszínen, ebből 170 volt hittanos, ők 49 csapatra osztva versenyeztek egymással.

A hittanverseny feladatai ezúttal Jézus csodáinak ismeretére kérdeztek rá. A három korcsoport feladatai terjedelmükben és nehézségükben is különböztek egymástól, de a legfontosabb eseményeket mindenkinek tudnia kellett. A hittanverseny írásbeli feladatlapját és a szóbeli kérdéseket Szemerszki Mihály tisztelendő úr készítette el Magyarországról. A verseny írásbeli, majd szóbeli részre oszlott. Az elsőben tesztet töltöttek ki a versenyzők, a másodikban villámkérdésekre válaszolva gyűjtöttek pontokat. A megmérettetés befejezése után finom ebédet kaptak a résztvevők. Evés közben ki-ki azon tanakodott, vajon milyen eredménnyel szerepeltek a többiekhez képest.

Az eredményre nem kellett sokáig várni. A kis csoportban Tiszacsoma csapata vitte el az első helyet, őt a forgolányi, valamint a batári hittanosok követték. A középső csoportban Jánosi végzett a dobogó legfelső fokán, 2.Tiszaújhely, 3. pedig Tiszacsoma csapata lett. A Nagyok között a csepeiek voltak a legeredményesebbek, míg Salánk és Mátyfalva állhattak fel a képzeletbeli dobogóra. Mindenki vitt haza ajándékot. Ezeket az Esperesi kerület hivatala, valamint a Szent Panteleimon Görögkatolikus Karitász biztosította. Az első helyzettek továbbá vándor ikonokkal gazdagodtak, amelyeket a következő versenyig tarthatnak meg, illetve három egymást követő megnyert verseny után véglegesen is a magukénak tudhatnak.

A hittanosok találkozása és megmérettetése olyan érték, amely ápolásra és fenntartásra érdemes, utódaink hitének és önazonosságának megőrzésére. Ennek érdekében a Beregszászi Esperesi Kerület jövőre is tervezi a görögkatolikus hittanosok találkozását egy újabb egyházközségben a következő évre meghatározott témával. ***(forrás: gknet.org)***

PROGRAMOK A KERÜLETÜNKBEN A BETHLEN GÁBOR ALAPKEZELŐ ZRT. TÁMOGATÁSÁVAL

NEVETLENI.....

Idén ismét megrendezték a Bibliai Napokat a Nevetlenfalui Görögkatolikus Egyházközségben. A háromnapos rendezvényen napi 50 gyermeket sikerült megszólítani, akik különféle foglalkozások által erősödhettek hitükben, vallásosságukban.

KONCHÁZAI ÉS A KISGEJŐCI.....

Idei év elején, valamint nyáron is három három napos hittantábort szerveztünk a koncházai és a kisgejőci hittanosoknak, amin több mint 30 gyerek vett részt. Ősszel pedig egyházközségi kirándulást szerveztünk együttesen a koncházai valamin a nagy és kisgejőci hívekkel a Sipoti vízeséshez és a Szinevéri tóhoz amin összes 92 fő vett részt.

TISZAÚJLAKI ÉS CSETFALVAI.....

Lelkinap az édesanyáknak Bilkén

Az Orosz Péter lelkigyakorlatos ház adott otthont a lelkinapnak, melyen az édesanyák lelki elmélyülésre és feltöltődésre kaptak lehetőséget. A program csoportos beszélgetésekből, elmélkedésekből és közös imádságból állt, ami segítette a résztvevőket a mindennapok kihívásaira való lelki felkészülésben.

Bibliai napok

A Bibliai napok rendezvénye a hittanos gyerekek számára nyújtott lehetőséget, hogy mélyebben megismerkedjenek a Szentírás tanításaival és annak üzenetével. A programokat játékos tevékenységek, bibliai történetek feldolgozása, kreatív foglalkozások, csoportos beszélgetések és közös imádságok tették színessé. A gyerekek nemcsak a Biblia üzenetét ismerhették meg jobban, hanem barátságokat is kötöttek, és együtt élhették meg a közösség örömét. A rendezvény végén minden résztvevő egy apró ajándékkal és sok élménnyel gazdagodott.

Ifjúsági lelkigyakorlat Bilkén

A fiatalok számára szervezett lelkigyakorlat szintén az Orosz Péter lelkigyakorlatos házban zajlott. Az ifjúsági beszélgetések, játékos tevékenységek és közösségi programok által a fiatalok hitükben és közösségükben egyaránt megerősödtek.

Családi nap az egyházközségben

A családi nap programja az egyházközség területén zajlott, ahol a helyi néptáncegyüttes fellépése, kézműves foglalkozások, ugrálóvár, bábszínház, lézerharc színesítette a napot. Az esemény közös vacsorával zárult, amely tovább erősítette a közösségi összetartozás élményét.

Egyházközségi kirándulás a Salánki tóparton

A közösség kirándulása a Salánki tópartra vezetett, ahol a természet szépségeiben és közösségi élményekben gazdag napot tölthettek el a résztvevők.

Családok hétvégéje Bilkén

A családok hétvégéjén a bilkei lelkigyakorlatos ház fogadta a résztvevőket, ahol imádságok, csapatépítő játékok, társasjátékok és a helyi görögkatolikus templom megtekintése gazdagította a programot. A hétvégén Orosz Péter vértanú ereklyéjét is megtekintették, ami különleges lelki élményt jelentett a jelenlévők számára. Hálásan köszönjük a BGA Zrt. támogatását!

MEZŐGECSEI.....

Egyházközségeinkben a 2024-es év is nagyon aktívan múlt el. Jelentős programjaink közé tartoznak a Bibliai napok, amelyet ebben az évben is meg rendeztünk, három napon keresztül, 40 hittanos részvételével. (Augusztus 7-8-9) Egyházközségi kirándulást szerveztünk augusztus 24-én, 55 fő részvételével. Úticéljaink közé tartozott az ungvári görögkatolikus katedrális, a gerényi templom valamint az alsószlatinai Derenivska Kupil nevezetű természetvédelmi és szabadidő terület. Az egyházközségeinkben élő édesanyák számára újfent sikerült megvalósítani az Édesanyák lelki napját, melyet ebben az évben október 19-én tartottunk a Karácsfalvai Líceumban. 30 édesanyával és Bán Jónás ferences szerzetessel vezetésével közösen lehetőségünk nyílt a földi dolgainkat félre téve kérni a mi Istenünk segítségét és kegyelmét gyermekeinkre. Programjaink megvalósításában nagy segítséget nyújtott a BGA Zrt., amiért nagy köszönetet mondunk.

MÁTYFALVAI.....

Gyereknap 2024.

2024. július 7-én Gyerek napot tartottunk az egyházközségünkben. A gyerekeknek ugrálóvár, lézerharc, valamint különféle ügyességi játékok biztosították a jó szórakozást. A felnőttek kürtőskalács készítésében jeleskedhettek. Ezen kívül lehetőség volt körhintázásra és vattacukrot is kóstolhattak az arra vágyók. A programon közel 200 vettek részt. Hálásan köszönjük mindenkinek a segítséget és a támogatást! Isten áldása kísérje életünket!

Egyházközségi kirándulás

Az idei évben augusztus 13-án szerveztük meg az egyházközségi kirándulásunkat, amelynek helyszíne a dédai HORUS volt. A kiránduláson az egyházközség aprajanagyja részt vett, közel 30-an. A jó hangulatban eltelt napért hálásak vagyunk Istennek!

IFI hittanosok kirándulása Bilkére

2024. októberének hétvégéjét az egyházközségünk Ifi hittanosainak egy részével Bilkén a Lelkigyakorlatos házban töltöttük, ahol megtekintettük boldog Orosz Péter Pál vértanú püspök életéhez kapcsolódó történéseket. Az imádság és az elmélkedés mellett, melyet ft. Pősze Gergely atya tartott, helyett kapott a játékos szórakozás, az esti filmnézés és beszélgetés. A tartalmas hétvégét köszönjük!

Aranylakodalom – 50 éve együtt hűségben és szeretetben

2024. október 19-én ünnepelték 50. házassági évfordulójukat, aranylakodalmukat Tóth János és felesége Erzsébet. A Szent Liturgiában hálát adtunk az elmúlt időszakért. Isten áldását és gondviselését kértük életükre, családjukra. Pősze Roland atya a liturgia végén megáldotta az ünneplőket és további kitartást, szeretetet és megbecsülést kívánt életükre! Éljenek soká! kísérje életünket!

VERBŐC-FEKETEPATAK EGYHÁZKÖZSÉGEKBEN.....

Gyerek és Család nap

2024. július 28-án Gyerek- és Család napot tartottunk az egyházközségünkben. A nap Szent Liturgiával kezdődött, majd közös ebédre (bogrács) került sor, ahol megkóstolhattuk a férfiak specialitását, amelyet ízletesen megalkottak. A gyerekeknek ugrálóvár, körhinta, az arcfestés és kézműveskedés (karkötő ás asztaldísz készítése) (Szeresd és tedd a jót! kézműves csapatával) is helyet kapott az eseményen. A felnőttek kürtőskalácsot sütöttek, s a vattacukrot is megkóstolni az arra vágyóknak. A Gyerek- és Családnapon Helynöki köszönő levélben részesítettük Sarkadi Lászlót, Homoki Csabát és ifjabb Fazekas Jenőt, akik áldozatos munkájukkal segítették templomunk tetőjének átfedését!

Egyházközségi kirándulás

Az idei évben augusztus 17-én szerveztük meg az egyházközségi kirándulásunkat, amelynek úti célja a Sipot vízesés volt. Útközben megtekintettük a beregvári Schörnborn kastélyt, majd utunk a vízeséshez vezetett, ahol meglát-hattuk a természetben elénk táruló szépséget. A kirándulás végén a Huszti várromot tekintettük meg és a Tisza partján elfogyasztottuk a magunkkal hozott „madárlátta" elemózsiát. A kiránduláson az egyházközség apraja-nagyja részt vett, közel 30-an. A jó hangulatban eltelt napért hálásak vagyunk Istennek!

BENZÓ György: KISGEJŐCI PARÓKIASZENTELÉS

Nagy örömre gyűltek össze a Kisgejőci Görögkatolikus Egyházközség hívei ez év október 27-én. Ekkor szentelték meg az egyházközség új parókiaépületét. Az esemény különös jelentőséggel bír a kisgejőci emberek számára, hiszen ettől a naptól kezdve helyben lakó pap gondoskodik a hívek lelki életéről és az egyházközség fejlődéséről. Az ünnepség Kisgejőc görögkatolikus templomában kezdődött. Ahol Szent Liturgiát tartottak a meghívot papok és a hívek jelenlétében.

A Szent Liturgiát Demkó Ferenc helynök atya vezette, és a prédikációt is ő mondta. Beszédében a gadarai megszállott esetét alapul véve arról beszélt, hogy az embernek saját földjén kell tanúsgot tennie az őt szerető Istenről. Tanúságot tesz a pap a hívei között, és tanúságot tesznek maguk a hívek is, akik nem felejtik, milyen ajándékot adott számukra az Isten.

A Szent Liturgia végeztével a papság és a hívek ünnepélyes menetben indultak a parókia épületéhez. Az épület a meghívott papok közösen végezték el a házszentelés szertartását, majd szenteltvízzel hintették és olajjal kenték meg a szobák falait. A szentelési szertartás végén helynök atya köszöntötte az immár helyben lakó papot és családját, majd a helyi református egyházközség képviseletében Nagy István lelkipásztor köszöntötte társát Isten és a hívek szolgálatában. Az ünnepség végén a hívek bejárhatták az épületet, és agapé is várta őket. A parókia építését a Bethlen Gábor Alapkezelő támogatta.

MÓRA Ferenc: ESTI IMÁDSÁG

A háborús gyermekszobában.

Ki fényesebb vagy, mint a csillagok
S oly nagy, amilyen kicsi én vagyok,
Én nem tudom, mi az a háború,
De látom, hogy mindenki szomorú.
A katonák dolgát se értem én,
Csak a könyűt édes szülőm szemén
És reszketek, mint a fiókmadár –
Uram, a háborút parancsold vissza már!

ELÉRHETŐSÉGEINK
Honlap: gknet.org
E-mail: karpatikon@gmail.com
Tel.: +380683536197
Arculat: Szabó Sándor
Nyomtatás: Wolf Nyomda - Kijev
Rovatvezetők: Marosi Anita, Dr. Szolánszky Ágoston, Iván Gábor
Szerkesztők: Pősze Roland, Pősze Gergely, Szkoropádszky Péter
A Kárpátikon megrendelhető a parókiákon, a karpatikon@gmail.com e-mail címen, ill. a +380683536197 telefonszámon.

A beküldött cikkek változtatásának jogát fenntartjuk!

A kiadványt a Bethlen Gábor Alap támogatta.

BETHLEN GÁBOR Alapkezelő Zrt.

ESEMÉNYEINK

Keresztszentelés Tiszaújhelyben

Harangozó Miklós ezüstmiséje

Marosi István ezüstmiséje

Bibliai napok Nagybégányban

...Mátyfalván

...Tiszacsomán

Mihály nap Salánkon

...Batáron

Tiszabökényi emlékpark szentelése

Adventi koszorú készítés Péterfalván

Gyertyagyújtás Beregszászban

Egyházmegyénk csapata az országos focitornán

Bendász Mária tisztelendőasz-szony temetése

Tanévkezdő a Líceumban

Bibliai napok Palágykomorócon